Nr. 168. Wtorek, 26 Lipca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany" dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Prezes gabinetu, jako kierownik Ministerstwa spraw wewnętrznych, zamianował sekretarzy Namiestnictwa: Erazma Zarembę, Władysława Machniewicza i Ferdynanda Pawlikowskiego starostami, zaś komisarzy powiatowych: Ludwika Bernackiego i Zdzisława Gepperta sekretarzami Namiestnictwa w Galicyi.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował praktykanta sądowego Michała Wągla auskultantem sądowym dla swego okręgu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 25 lipca

Im bliższym jest termin powrotu cesarza Wilhelma z podróży na Północ, tem silniej uwydatnia się w prasie, pozostającej w służbie ks. Bismarcka dążność przedstawienia opozycyi byłego kanclerza w ten sposób, jakoby cała jego polemika była zwrócona wyłącznie przeciw osobie kanclerza Caprivi'ego i jakoby nie chodziło tu bynajmniej o zatarg między cesarzem i ks. Bismarkiem, lecz wyłącznie o różnice między dawniejszym a obecnym kanclerzem i to wywołane naturalnie przez hr. Caprivi'ego. Podobną taktyką spodziewa się były kanclerz z jednej strony usposobić dla siebie życzliwiej młodego monarchę, z drugiej zaś obudzić w nim przekonanie, iż w narodzie ujawnia się potężny prąd przeciw hr. Caprivi'emu, a za przywróceniem stanu, jaki istniał przed trzema laty. W kołach bismarkowskich łudzą się, iż jak niedawno cesarz pod naciskiem opinii publicznej spowodował cofnięcie projektowanej ustawy o szkołach ludowych, tak samo też prędzej lub później da się nakłonić do odwołania z zacisza domowego księcia na Lauenburgu i instalowania go napowrót w urzędzie kanclerskim. Z takiego to stanowiska urządzają narodowcy południowych Niemiec gromadnie pielgrzymki do Kissingen, chwilowego miejsca pobytu ks. Bismarcka, i z tego stanowiska należy osądzać najnowszy artykuł w *Hamb. Nachr.* pod tytułem „Ks. Bismarck i hr. Caprivi", którego autorstwo przypisują ogólnie samemu exkanclerzowi. W artykule tym powiedziano:

„Jeżeli gotowi jesteśmy uwierzyć, iż hr. Caprivi nie zdobył posady kanclerskiej intrygami, to mamy to przekonanie, że trzyma się jej obecnie wszelkiemi siłami i broni się przeciw jakiejbądź zmianie. Przytem hr. Caprivi znajduje się w błędzie, jakoby ks. Bismarck chciał napowrót zostać kanclerzem. Hr. Caprivi uczuwa się boleśnie dotknięty każdym symptomatem, w którym upatruje usiłowanie zbliżenia się cesarza do dawniejszego kanclerza; ilekroć tedy pojawi się taki symptomat, prasa oficyalna uderza na alarm i woła, że ostrze opozycyi księcia Bismarcka skierowane jest bezpośrednio przeciw tronowi, że książę działa na szkodę korony i państwa. Obecny kanclerz w ciągłej obawie o swoje stanowisko, niesłusznie podejrzywał i podejrzywa ks. Bismarcka o tajną robotę, niesłusznie widzi w nim ciągłą dla siebie groźbę. On to pragnąc utrzymać się na swej posadzie, podsyca i zaostrza niechęć cesarza ku dawnemu kanclerzowi, rzuca podejrzenie na patryotyzm i lojalność wielkiego męża stanu, słowem nie zaniedbuje niczego, aby zburzyć wszystkie mosty między nim a monarchą, którego książę najwierniejszym jest sługą, gotowym na jego skinienie nieść w ofierze życie i majątek...."

W tym mniej więcej tonie napisany jest cały artykuł; pełen on podejrzeń i zarzutów przeciw hr. Caprivi'emu a schlebiań cesarzowi. Z artykułu tego wynika, to jedno niezbicie, że chociaż dymisyonowany kanclerz wypiera się bezustannie, jakoby nosił się z myślą powrócenia do władzy, to przecież wszystkie jego starania i zabiegi mają na celu wyparcie hr. Caprivi'ego z urzędu kanclerskiego. Być może, iż na razie książę Bismarck nie miałby nic przeciw temu, aby „ktoś trzeci" był sukcesorem hr. Caprivi'ego. Z tym trzecim jednak tak kombinują w kołach bismarckowskich — książę dałby sobie już łatwiej radę, niż z hr. Caprivim, a po upadku ewentualnego następcy dzisiejszego kanclerza nadeszłaby dopiero pora dla pustelnika z Friedrichsruh.

Rada Państwa.

Mowa dep. Szczepanowskiego,
wygłoszona w dyskusyi nad sprawą uregulowania waluty.

(Zwięzłe streszczenie stenogramów.)

Nadmiarem niezasłużonego uznania, którego doznało moje sprawozdanie, czuję się tem więcej upokorzonym, że obowiązek sumienia nakazuje mi wyspowiadać się z grzechów zaniedbania. I tak przedewszystkiem wypada mi przeprosić pana profesora Schlesingera (antisemitę), który zganił mi, że ani słówkiem nie wspomniałem o wniosku, o bardzo ważnym wniosku frakcyi bardzo wpływowej, nie najpotężniejszej wprawdzie, ale z pewnością najgłośniejszej. Był to wniosek pod firmą samegoż pana posła Schlesingera, żądający zaprowadzenia pieniędzy „ludowych", umorzenia austryackiego długu publicznego bez kosztów, i t. d. W komisyi pan przewodniczący Jaworski rzeczywiście poddał ten wniosek pod dyskusyę; na to ktoś zaproponował, aby uznać go za załatwiony przyjęciem walutowych projektów rządowych. Propozycyę tę przyjęła komisya jednomyślnem milczeniem, a ja oto zbłądziłem w sprawozdaniu o tyle, że nie wspomniałem o tem przenośnem wrzuceniu wniosku do kosza. Z całą skruchą opowiem, jak to stać się mogło, żem o przedmiocie tym w ogóle zapomniał.

Wniosek posła Schlesingera był już przed kilkoma tygodniami przedmiotem dyskusyi w wys. Izbie. Wówczas nie byłem jeszcze sprawozdawcą, i skorzystałem wraz z bardzo przeważną większością Izby z przywileju, żem mowy posła Schlesingera wcale nie słuchał. (*Bardzo słusznie!*) Owo pismo ulotne, na które poseł Schlesinger się powoływał, także utonęło w głębi zapomnienia mojego kosza z makulaturą. (*Wesołość*). Gdy atoli sprawozdawcą mnie obrano, z wielkiem poświęceniem i zaparciem się samego siebie przeczytałem mowę posła Schlesingera, a nawet broszurę o pieniądzach narodowych i międzynarodowych. Przekonałem się też, że wielu członków Izby, którzy przypisują specyalnie sobie tytuł reformatorów społecznych, przyklaskiwało wywodom wnioskodawcy; a ponieważ nadto ten wniosek o zbawienie Austryi bez kosztu zyskał szeroki rozgłos także po za Izbą, przeto uznaję niesłuszność przemilczenia go w sprawozdaniu. Za to pomówię o nim teraz.

Jednemu z rzeczników wniosku, pos. Luëgerowi, przypisał Pan Minister skarbu dostojnego przodka duchowego w osobie markiza Mirabeau; ja wynajdę także dla teoretyka frakcyi, dla pos. Schlesingera równie dostojnego przodka duchowego. Jest nim biskup anglikański Berkeley, znany filantrop i idealista. Ten przed blisko 200 laty napisał książkę, w której znajdujemy już wszystkie zasady systemu pieniędzy narodowych, ludodowych, papierowych i t. d. Są jednak pewne różnice między duchowym praojcem a frakcyą (antisemicką), która dziś wznawia jego teorye. Frakcya nazywa się chrześciańską, a mimo to pos. Luëger niepięknie obszedł się z oficyalnym reprezentantem największej cząstki chrześciaństwa (z księdzem opatem Treuinfelsem), gdy tymczasem anglikański biskup Berkeley występował przeciw ustawom i przesądom angielskim, wedle których katolicy jedynie dla wyznania swego wykluczeni byli od wszelkich praw politycznych

---

3)

Z cyklu: „Nemezys życia".

HRABINA

(Ciąg dalszy).

III.

Trzeciego dnia po tej wizycie siedzieliśmy, ja i Leon w mojem mieszkaniu. Mój przyjaciel dopiero co był przyszedł z informacyami o panu Dobromilskim, a które nic więcej nie mówiły prócz tego, cośmy wiedzieli. Stary pan był bywalcem kilku arystokratycznych domów, starym kawalerem, który od kilkunastu lat, opuściwszy Wołyń, cicho sobie w Warszawie mieszkał. Używał najlepszej reputacyi człowieka żyjącego z własnych funduszów, regularnie jak zegarek, nie szkodząc nikomu i nie mięszając się do niczego.

Zaledwie Leon dokończył swojej szczegółowej relacyi, gdy ktoś zapukał do drzwi mojego mieszkania.

— Proszę! — zawołał gorączkowy Nurkiewicz i w tejże chwili ukazał się we drzwiach posłaniec publiczny z listem w ręku, który mi wręczywszy, dyskretnie zniknął.

Rozerwałem kopertę, a w niej mieszczący się bilet, zawierał te słowa:

„Hipolit Dobromilski, prosi Pana, byś zechciał się dziś o godzinie szóstej wieczór pofatygować w wiadomym interesie do pałacu hrabiów Korotyńskich w Aleach Ujazdowskich, gdzie mieszka i oczekiwać pana będzie książę Michał Korybutowicz."

Bilet podałem Leonowi. Ten odczytawszy go, głęboko się zamyślił.

— Więc to widocznie nie farsa, ani humbug zawołałem pierwszy — namyślali się do ostatniej chwili, bo dziś trzeci dzień i za kwadrans szósta, ale stary jakiś dżentelman.

Zerwałem się, by oporządzić nieco moją toaletę i pospieszyć w Alee. Byłem rozciekawiony, jak rzadko. Nie wątpiłem, że los mi podawał swą szczęśliwą rękę, że już trzymałem w dłoni posadę, o jakiej nie marzyłem.

O szóstej stanąłem w przedsionku pałacu, który nie mógł mnie nie zastanowić. Dziwiłem się, że nie wiedziałem o jego istnieniu. Lokaj w liberyi przeprowadził mnie przez marmurowe schody na drugie piętro, gdzie mieszkał książę Korybutowicz.

W pałacu wiał zapach świeżych farb i lakierów i widocznie odnawiano go na prędce a wnioskując z klatki schodowej, z niesłychanym przepychem i zbytkiem.

Wreszcie minąwszy kilka ciemnych pokoi, leżących już na drugiem piętrze, lokaj uchylił przedemną portyery i wygłosił moje nazwisko.

Znalazłem się w sali przybranej z wysoce artystycznym smakiem. Kandelabr w stylu Ludwika XV, stojący na stole, umieszczonym na środku komnaty, oświecał mężczyznę, który się na powitanie moje zerwał ze stylowego fotelu. Podszedł do mnie kilka kroków i sympatycznym organem odezwał się, wskazując mi krzesło przy stole:

— Czekam na pana....

Nastąpiło milczenie. Potrzebowałem skupić zmysły i rozejrzeć się. Postać księcia. na tle tego artystycznego zbytku zrobiła na mnie niesłychanie miłe wrażenie. Był to wysmukły mężczyzna, bardzo przystojny, najwyżej lat czterdziestu. Jego blade oblicze o ostrych arystokratycznych liniach, zdobiła hebanowa duża broda, a oświecały je czarne i myślące oczy. Jakiś wyraz cierpień przebytych zdradzał się w dwu zmarszczkach, biegnących po obu stronach jego jakby zniechęceniem wykrzywionych ust.

Książę był wyjątkowo sympatycznym i z pozorów wykształconym męskim typem. Po pauzie, opierając łokcie na kolanach, a bawiąc się zacieraniem rąk, na które spuścił oczy, odezwał się:

— Poznawszy pana Dobromilskiego, poznajesz pan mnie, który również nie jestem właściwą osobą. — Zrobiłem widocznie zdziwioną minę, bo książę podchwycił spieszniej: ale mogę pana zapewnić, że z wielu oferentów jesteś pan pierwszym, który przechodzisz drugą i przedostatnią etapę, to jest widzenie się ze mną. Miło mi bardzo, iż będę mógł z panem krócej i otwarciej pomówić, a z dwóch względów: — odpoczął i ciągnął — nazwisko, które pan nosisz, rekomendacye, które o panu przez niego zacytowane osoby dały, pozwalają mi z panem mówić jak z człowiekiem pewnym, traktować ten interes *d'égal à égal*. Zresztą znam prawie pana....

— Jakto?... nie przypominam sobie — bąknąłem.

Książę się uśmiechnął swym zblazowanym ale miłym wyrazem.

— Lat temu piętnaście, w roku 1869 — mówił, zgłosił się w Paryżu do redakcyi *Figara* młody człowiek, noszący pańskie nazwisko, który pragnął przeprowadzić pewien interes dla kolonji polskiej....

— To ja nim byłem i traktowałem wtedy z dziennikarzem wielkiego talentu panem Alfredem de Ligny....

— To był mój pseudonim — podchwycił z uśmiechem książę, badawczo mi się przypatrując.

Siedziałem, jak wryty, bo przed człowiekiem, który nie był zwykłym, który był głośnym swojego czasu Alfredem de Ligny. Tak, to on nim był, poznawałem teraz, choć i jego piękną twarz piętnaście lat i duża broda zmieniły nie do poznania.

Milczałem, więc książę podchwycił.

— Wyglądasz pan zdziwiony, poznając we mnie francuskiego publicystę, ale koleje ludzkie są dziwne i rzucają człowiekiem nieraz tak, jak kapryśny bachor piłką. Być może, że w przyszłości żyć będziemy bardzo blisko siebie, więc wtedy....

— Bardzoby mi było miło — podchwyciłem równocześnie ściskając dłoń księcia, którą tenże z uprzedzającą uprzejmością do mnie wyciągnął.

Wytężałem myśli. Dość byłem sprytny by odgadnąć zaraz, że książę pragnął być w dobrych stosunkach z człowiekiem, mającym objąć tę tajemniczą posadę, nad której charakterem się gubiłem.

Korybutowicz po chwili namysłu, puszczając kłąb dymu z papierosa, napełniającego komnatę wybornym zapachem, zaczął zmienionym tonem:

— Dawna więc znajomość pozwala mi być z panem niemal szczerym, i ułatwia mi trudne zadanie wybadania pana. Jesteśmy ludźmi z jednego świata i zapewne się zrozumiemy łatwo. Przedstawię panu rzecz w zasadzie i krytycznie, jak to czynił w feiletonach Alfred de Ligny, a ten sposób zajmie nam mniej czasu, niż inny, a nadto wszelki inny byłby przykrym i trudnym.

— Słucham księcia....

Korybutowicz poprawił się na krześle, zapalił mi z wyszukaną uprzejmością poda-

i uważani za ludność podlejszą. I w ogóle światły biskup anglikański zwalczał nienawiść plemienną i wyznaniową, bo właśnie chrześciaństwo nikogo nie wyklucza od odrodzenia etycznego. (*Huczne brawa*). Wielki ten biskup anglikański czynił swe propozycye w formie skromnych pytań, ów zaś praktyk frakcyi (pos. Schlesinger) występuje z apodyktyczną pewnością, a wszystkich, którzy nie zgadzają się z nim, nazywa zaślepieńcami lub posądza o nieczyste sumienie. Pewnie on spędził życie w odosobnieniu umysłowem, bo nieznane mu są idee i wyraźne fakta, które od tych dwu wieków przemawiają przeciw jego teoryi. (*Bardzo słusznie! Wesołość.*)

Ten oto teoretyk, który zjawił się na świecie dopiero w dwieście lat po swoim przodku (*wielka wesołość*) powtarza to samo, co mówił Berkeley: Chcąc pieniądze i kredyt na czemś ufundować, weźmy za niewzruszoną podstawę coś narodowego, aby nam jej nikt nie wziął; najnaturalniejszą podstawą byłaby ziemia — tej nikt nie zabierze — a nadto papier — tego nikt zabrać nie zechce. Oto mamy pieniądze ludowe. (*Wielka wesołość*).

Już Pan Minister skarbu wspomniał o niebezpieczeństwie drukowania pieniędzy papierowych. Trybun i praktyk frakcyi (pos. Luëger) z właściwym sobie polotem myśli przyrównywał pieniądze papierowe do klusek. (*Wielka wesołość*). Nie przeczę, że to porównanie może trafne; ale ja wolę porównywać pieniądze papierowe do napoju odurzającego i pytam wszystkich, którzy znają historyę finansową, przynajmniej wielkich państw europejskich, czy jest choćby jeden tylko przykład, że naród, który skosztował tego napoju odurzającego, zawczasu nauczył się wstrzemięźliwości? (*Bardzo słusznie!*) Na początku 18 stulecia mamy przykład Jana Lawa de Lanston, o którym mówił już Pan Minister skarbu; pod koniec tegoż wieku mamy przykład Ameryki północnej, która swojemi pieniądzmi papierowemi wywalczyła sobie wprawdzie niepodległość, ale nigdy ich nie wykupiła; przeszło 300 milionów dolarów poprostu przepadło. Dalej mieliśmy asygnaty francuskie i t. d. bo za wiele byłoby tych przykładów. Po dwustu latach mówią nam na nowo: wprawmy w ruch drukarnię pieniędzy papierowych, a podźwigniemy dobrobyt! Na to ja zapytuję: czyż środki obrotowe stwarzają stan ekonomiczny, czy też stan ekonomiczny wytwarza środki obrotowe? Jeśli środki obrotowe stwarzają stan ekonomiczny, drukujmy jak najwięcej znaczków pocztowych, a będziemy mieli wielki ruch pocztowy (*wesołość*); nabywajmy jak najwięcej wagonów, a będziemy mieli wielki ruch osobowy i towarowy. Nie, ilość pieniędzy papierowych nie stanowi o dobrobycie. Wysoka Izba wybaczy mi przeto, że o pogrzebanych teoryach w sprawozdaniu wcale nie wspomniałem. (*Huczne brawa*).

Przechodzę teraz do rzeczonego praktyka, do trybuna ludowego. Pan Minister skarbu przydał mu jako przodka duchowego markiza Mirabeau. Mam i ja dla niego cały szacunek. Rząd parlamentarny zawsze powinien stać pod wpływem opinii publicznej; mężowie światli zaś powinni zstępować z piedestalu, wykrywać obłędy i przyzwyczajać opinię publiczną do prawdziwości. A więc pos. Luëger słusznie występuje w roli trybuna ludowego. Pozwolę sobie jednak odsłonić pewną różnicę między nim a trybunami angielskimi. Trybunowie w Anglii i przywódcy robotników oprócz doświadczenia własnego, mają dwa źródła natchnienia: biblię i Szekspira. Każdy trybun i przywódca warstw niższych umie na pamięć biblię i Szekspira. W zwrotach, w porównaniu zawsze widać początek idei, pewną wzniosłość wyrazów, polot myśli, etyczne pogłębienie przekonania, wychodzące z biblii lub Szekspira. Czy tak jest u austryackiego także trybuna ludowego? Nie wiem, czy atmosfera „pod Złotym rysiem“ (piwiarnia na przedmieściu wiedeńskiem, gdzie bywa pos. Luëger) jest równie wzniosłem źródłem pomysłów i porównań. (*Wielka wesołość*). Trybun ludowy powinien przemawiać argumentami uchwytnemi, namacalnemi, bezpośrednio działającemi. Ten dar pos. Luëger w wysokim stopniu posiada. Ale jak posiadają go natchnieni apostołowie i prorocy, tak niestety posiadają go także kuglarze. (*Wielka wesołość*). U jednych dar bezpośredniego przekonywania jest wyrazem geniuszu, u drugich wychodzi na wprowadzenie w błąd i ułudę: jest dowodem zgrabności. Do której kategoryi pos. Luëger należy, nie śmiem powiedzieć. (*Wielka wesołość*).

Nam wszystkim wydaje się sprawa uregulowania waluty bardzo trudną i zawiłą; pos. Luëger rozwiązał ją w sposób tak prosty, że zdumienie mnie ogarnęło. Mówi on: Aby uniknąć zgubnego falowania wartości pieniędzy, odosobnijmy się od świata cywilizowanego i pozostańmy na naszej wyspie waluty papierowej! A więc waluta papierowa ochroni Austryę od niebezpiecznych fal! Doświadczenie atoli poucza, że stopa procentowa Banku angielskiego (przy wyłącznej walucie złotej) była zawsze o wiele niższa, niż w Niemczech (przy walucie kulawej) i naturalnie o wiele jeszcze niższa niż w Austryi. Przypatrzmy się tej szczęśliwej wyspie papierowej, którą odosobnienie walutowe podobno chroni od niebezpiecznej chwiejności kursu i stopy procentowej.

W r. 1878 różnica między najniższym a najwyższym kursem towarowych wekslów austryackich (dewiza londyńska) wynosiła blizko 9 prc., w latach następnych 2, 3 i 4 prc., w r. 1888 podskoczyła na 8 prc., a w r. 1890 znowu na blisko 9 prc. Mamy przeto chwiejność bardzo znaczną. A jakież są skutki tej chwiejności? Chwiejność wartości pieniędzy wywiera wpływ na ceny wszelkiej produkcyi, stającej na targu, a to nietylko tych towarów, które wychodzą za granicę, lecz i tych, które się sprzedaje na targu własnym. Same towary, wychodzące za granicę, stanowiły w r. 1890 wartość 770 milionów; proszę obliczyć, ile znaczy różnica 5, 6, lub nawet 9 prc.; czyni to 40—70 milionów w jednym roku. Jeszcze znaczniejsze są obroty w granicach państwa. Różne powagi obliczają wartość ich na 6 tysięcy milionów; wedle mojego obrachunku wypada tylko 5300 milionów na rok, a gdy strącimy robotę niereprezentującą bezpośrednio wytworu, jak n. p. czynności osobiste, pozostanie zawsze jeszcze 4000 milionów wartości, rzeczywistych płodów i wyrobów, których cena zawisła od *agia*. Na tych 4000 milion. strata 1-procentowa stanowi 40 milionów, 5-procentowa 200 milionów, a 9-procentowa — jak już nieraz bywało — 360 milionów. Społeczne dochody *brutto* ulegają przeto uszczupleniu o kilka set milionów na rok, gdy tymczasem ciężary podatkowe, hipoteczne i t. p. pozostają zawsze te same. (D. n.)

(Dokończenie nastąpi).

Sprawy parlamentarne.

Komisya walutowa Izby panów odbyła w sobotę wieczorem posiedzenie, na którem przyjęła przedłożone jej przez referenta, szefa sekcyi dr. Inamę-Sternegga sprawozdanie o przedłożeniach walutowych.

We wniesionym przed samem odroczeniem Izby dep. projekcie ustawy o powiększeniu parku kolejowego na liniach państwowych, domaga się Rząd upoważnienia do zaciągnięcia pożyczki $5^1/_2$ miliona złr., celem nabycia 3000 wagonów towarowych. Pożyczka ma być oprocentowana najwyżej na $4^3/_4$ prc. i umarzalna w ciągu lat dziesięciu.

Z Berlina.

(Nieufność narodowo-liberalnych do ministra oświaty dr. Bossego. — Niezbyt świetne widoki wystawy międzynarodowej w Berlinie. — Marynarka niemiecka).

Chociaż obecny minister oświaty, dr. Bosse, nie zaznaczył jeszcze żadnym stanowczym krokiem swego politycznego kierunku, ale już dla tego samego, iż nie wystąpił od razu jako zwolennik kulturkampfu i germanizator, prasa liberalno-narodowa śledzi jego dotychczasową działalność z wielką nieufnością i niechęcią. Dwa zwłaszcza fakta niepokoją bismarkowską klikę, która po upadku hr. Zedlitza sądziła, że epoka walki z katolicyzmem i polskością na nowo zaświta. A więc najpierw gniewają się, że minister przedsięwziął niedawno podróż w Poznańskie, gdzie zwiedzał szczegółowo szkoły ludowe i przyjmował chętnie zażalenia polskich ojców rodzin, a następnie niepokoi ją to, że minister zatwierdził statuta katolickiego związku nauczycielskiego. Dotychczas bowiem istniały wyłącznie wspólne związki nauczycielskie, które nawet miały pewne oficyalne stanowisko wobec władz, podczas gdy stowarzyszenia katolickie uważane były jako prywatne, a istnienie ich było zaledwie cierpiane. Stan ten był dla katolików tem przykrzejszy, że związki nauczycielskie ogólne zmieniły się powoli w ciała bezwyznaniowe, lub wybitnie protestanckie, tak, że katoliccy nauczyciele, którzy z konieczności do nich należeli, znaleźli się w zupełnie fałszywem położeniu, nie mogąc pogodzić swoich przekonań religijnych z kierunkiem przeważającym w związkach. Równouprawnienie zatem katolickiego Stowarzyszenia jest aktem prostej sprawiedliwości, a gniew prasy liberalnej jest tylko jaskrawym dowodem nietolerancyi tego stronnictwa.

Jakkolwiek niemieckie dzienniki nie przestają zajmować się sprawą wystawy powszechnej w Berlinie, a prasa stołeczna popiera ten projekt całą potęgą swego wpływu, to przecież ani u najbliżej interesowanych, t. j. przemysłowców, ani u rządów mniejszych państw niemieckich nie widać szczerej ochoty doprowadzenia tej myśli do skutku. Przeciwnie, dzienniki prowincyonalne podnoszą z całą szczerością, że wystawa bezpośrednią i rzeczywistą korzyść przyniesie jedynie stolicy państwa, zwłaszcza berlińskim spekulantom budowlanym, a koszta jej, obliczone na 60 milionów marek, są zbyt wysokie, aby mogły się opłacić moralnem czy materyalnem powodzeniem wystawy. Prócz tego przynajmniej połowę tych kosztów musiałoby ponieść państwo, *Kölnische Ztg.* zwraca uwagę, że trudno przypuścić, aby parlament w obecnym swym składzie zechciał obciążyć tak znaczną kwotą budżet państwa. Przeciwko wystawie wystąpią niezawodnie wszyscy konserwatyści i centrum, a nawet wolnomyślni z wyjątkiem chyba berlińskich deputowanych — pozostaliby więc jedynie narodowo-liberalni i wolno konserwatywni, którzy większości nie potrafią stworzyć, a którzy zresztą nie radziby przyczyniać się do wmocnienia sojuszu konserwatystów z katolikami, bardzo niebezpiecznego dla nich. Kwestya nie jest wprawdzie jeszcze rozstrzygnięta, gdyż do urzędu kanclerskiego nie nadeszły jeszcze oświadczenia państw związkowych, ale jakkolwiek te oświadczenia wypadną, już teraz można wątpić, czy wiek XIX zostanie zamknięty wystawą berlińską. Obawa wielkich wydatków — obawa moralnego niepowodzenia — a wreszcie dążności separatystyczne, jeszcze bardzo silne w Niemczech, stają na przeszkodzie urzeczywistnieniu dzieła, które w gruncie rzeczy zaspokajałoby jedynie ambicyę narodową pewnych warstw niemieckiego mieszczaństwa.

Cesarski urząd marynarki ogłasza ciekawe cyfry, dotyczące siły morskiej państwa niemieckiego. Z zestawienia wynika, że korpus oficerski liczy 972 osób; w skład jego wchodzi 12 admirałów, 596 oficerów marynarki, 40 oficerów piechoty morskiej, 68 inżynierów, 102 lekarzy, 39 oficerów intendentury, 31 oficerów torpedowych, 72 płatników i 12 oficerów urlopowanych, ale pełniących służbę. Siła wojskowa wynosi 18 262 żołnierzy. Flota składa się z 15 wieżowców, 17 statków pancernych, 3 fregat krzyżowych, 9 korwet krzyżowych, 6 krzyżowników, 3 łodzi działowych, 8 statków awizowych, 9 okrętów szkoły kadetów i wreszcie 8 statków różnym służących celom. Pojemność 78 tych statków wynosi 219.123 ton, a zwiększy się o 73.500 jeszcze z chwilą wykończenia 16 okrętów, znajdujących się obecnie w budowie. Machiny reprezentują siłę 223.099 koni. Brakowi oficerów, na który się niejednokrotnie uskarżano, zaradzi niebawem zorganizowana już odpowiednio szkoła kadetów.

Cholera.

W skutek inicyatywy c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, Ministerstwo sprawiedliwości przypomniało prezydyom wyższych sądów krajowych i wyższym prokuratoryom państwowym przepisy, wydane celem zapobieżenia niebezpieczeństwu cholery, w więzieniach i aresztach, i wskazało przedewszystkiem na potrzebę starannego czyszczenia i dezinfekcyi wszystkich lokalów i więzień, oraz nabycia, o ile to jest możliwem, parowych aparatów dezinfekcyjnych. Równocześnie zarządziło Ministerstwo sprawiedliwości, aby nowo przybyłych więźniów poddawano najgruntowniejszej dezinfekcyi, aby poświęcano jak największą uwagę stosunkom zdrowotnym w domach więziennych i unikano w końcu przepełnienia więzień i aresztów. W każdym podejrzanym wypadku należy natychmiast przedsięwziąć izolowanie więźnia.

C. k. Ministerstwo wyznań i oświaty poleciło dekanatowi wydziału medycznego w Wiedniu, aby zarządził z pomocą ukwalifikowanych fachowych mężów wydanie jasno napisanego i zrozumiałego dla wszystkich podręcznika o dyagnozie i środkach pomocniczych przy pielęgnowaniu i leczeniu chorych na cholerę.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, dając ku temu inicyatywę, miało przedewszystkiem to na względzie, iż być może zajdzie potrzeba użycia dla zwalczenia cholery takich ukończonych słuchaczów medycyny, którzy nie posiadają jeszcze dyplomu doktorskiego.

Z Warszawy donoszą: Wobec mylnych doniesień w prasie zagranicznej o wypadkach cholery w Królestwie polskiem, stwierdzono urzędownie, że stan zdrowotności w kraju jest normalny i że nie zaszedł dotychczas ani jeden wypadek cholery lub choleryny.

W tych dniach wyprawiona została z Warszawy do Petersburga pierwsza t. zw. brygada sanitarna, złożona z lekarza, p. Skłodowskiego i pięciu felczerów kolei wiedeńskiej, dla obznajomienia się w instytucie informacyjnym z najnowszymi środkami ratunkowemi na kolejach żelaznych, w razie ukazania się cholery. Pobyt w Petersburgu brygady sanitarnej każdej drogi żelaznej trwać będzie dni pięć, a obznajomieni w ten sposób członkowie stanowić mają niejako instruktorów przy zaprowadzeniu urządzeń i środków bezpieczeństwa na kolejach żelaznych w wypadku pojawienia się epidemii.

Rozporządzenia władz co do środków bezpieczeństwa na kolejach, cmentarzach, domach prywatnych itp. zostały już zaprowadzone. W Kowlu i Brześciu wagony, przychodzące z carstwa są dezinfekcyonowane, pomimo, iż nie przybywają ze stron, w których grasuje cholera.

Wedle raportu urzędowego, w ostatnich dniach zmarło na Kaukazie na cholerę 506 osób, w guberniach: astrachańskiej 158, saratowskiej 108, samarskiej 103, simbirskiej 27, kazańskiej 12, w Turkestanie 112, w okręgu wojska dońskiego 107, w okręgu zakaspijskim 48, w Sarapulu 4, na stacyach kolei woronesko rostowskiej 3.

Według doniesień z Niżnego Nowogrodu, potwierdza się wieść, że kilka przybyłych tam osób zapadło na cholerę. Natomiast stwierdzono zmniejszanie się cholery nad Wołgą, w południowej zaś części państwa epidemia przybiera znaczne rozmiary, skutkiem czego zarządzono jak najostrzejsze środki ostrożności, ażeby dalszemu jej pochodowi przeszkodzić.

Ogłoszono postanowienie synodu, aby władze duchowne ze swojej strony przedsięwzięły zarządzenia, mające zapobiedz szkodliwym skutkom, jakie mogą wyniknąć z niewykonania zaleconych przez zwierzchność środków ostrożności przeciwko cholerze. Inne postanowienia synodu odroczyły rozpoczęcie kursów w zakładach naukowych duchownych, w eparchiach petersburskiej i innych.

Nowosti podnoszą fakt, stwierdzony doświadczeniem, że garbarze nie zapadają nigdy na cholerę.

W Kijowie — pisze wymieniony dziennik — ustaliło się tradycyjne przekonanie, że w dzielnicy zamieszkanej przez garbarzy nie było nigdy cholery. Coś podobnego obserwowano też wśród garbarzy w Kałudze. W gub. kijowskiej stwierdzono prawdziwość faktu w sposób stanowczy; zarazem komunikują ciekawe nader wiadomości o stanie sanitarnym garbarni w pow. radomyskim. Ze stanowiska ogólnych przepisów stan sanitarny rzeczonych garbarni był wielce niezadowalający, skutkiem czego wytoczono nawet sprawę karną; atoli według zapewnienia miejscowego sądu okręgowego, rzeczonych zakładów garbarskich nie nawiedziła nigdy żadna choroba zaraźliwa, ani epidemia. W obec tego dano pokój właścicielom tych zakładów“.

Z Petersburga piszą do *Köln. Zgt.*: Już od dziesięciu dni nie wolno tutejszym dziennikom donosić o postępach cholery, bo z łatwo zrozumiałych powodów koła rządowe chcą same i wyłącznie tylko wydawać biuletyny o cholerze. Biuletyny te redagowane są w sposób jak najbardziej „delikatny“, ażeby nie drażnić słabych nerwów rossyjskiej publiczności. Głucho więc zupełnie o tem, że dotychczas jeszcze nie we wszystkich miejscowościach, nawiedzonych zarazą, zaprowadzono środki bezpieczeństwa; że akcya ratunkowa idzie powoli, niedołężnie, żółwim krokiem. Z tych samych przyczyn głucho było przez długi czas o krwawych zaburzeniach, wywołanych w Astrachanie; starano się je utaić wszelkiemi sposobami. Bruździ

---

nego papierosa, i po chwili głębszego namysłu, przywołując na swe oblicze uśmiech pełen nieuchwytnego wyrazu, chciał zacząć, gdy nagle podchwycił:

— Ale hrabio, to co powiem, to jest forma, w jaką me słowa ubiorę, pozostanie między nami. Inaczej bym mówił do pierwszego lepszego reflektanta, a inaczej...

— Rozumiem księcia, i wdzięczny mu jestem za to wyróżnienie mnie.

Korybutowicz potarł ręką po wysokiem, alabastrowem czole, i zaczął:

— Pewna dama z wielkiego świata, blisko mnie obchodząca, ma dziś w tej chwili syna, liczącego dwudziesty i czwarty rok życia. Ta dama w sferach arystokratycznych uchodzi za zwykłą osobę, choćby zapewne w redakcyi *Figara* uchodziła za nadzwyczajny okaz....

Uśmiechnął się i ciągnął.

— Ten syn jest przez nią wychowany, przez nią samą, przy pomocy księdza polskiego i Francuza. Matka sobie życzy, by zrobił tej zimy *son entrée dans le monde*, nieco oszastał się w świecie, i ożenił według jej myśli. Potrzebuje człowieka, któryby był towarzyszem temu wadliwie i śmiesznie może wychowanemu młodzieńcowi.... potrzebuje człowieka, któryby w jej myśli dalej rozciągał troskliwą opiekę nad najpoczciwszym młodzieńcem, będącym dotąd dzieckiem, a mającym jutro zostać mężczyzną. Przyjmiesz pan tę posadę, dającą pięć tysięcy rubli utrzymania, w domu, urządzonym na pańską stopę, w którym mieszkać będzie ta dama i jej syn, w którym najczęstszym gościem będę wreszcie ja...

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wincenty hr. Łoś.

tylko rządowi i krew psuje prasa zagraniczna, która chwyta każdą wiadomość, jaka dostanie się przez kordon rossyjski i ogłasza ją światu.

Gruntowne przygotowania — opowiada pewien wybitny lekarz petersburski — robi Rossya tylko na papierze. Na papierze jesteśmy wielcy, energiczni i poradni, ale gdy przyjdzie wykonać to, co napisane, utykamy zawsze i wszędzie. W tej chwili nie posiada Rossya nawet potrzebnej ilości środków dezinfekcyjnych, chociaż przez kilka tygodni była mowa tylko o czyszczeniu i dezinfekcyonowaniu, jako o najważniejszym środku obrony. Dopiero teraz musimy sprowadzać z zagranicy za drogie pieniądze środki dezinfekcyjne, bo sami ich nie umiemy sporządzać.

Mosk. Wied. dowiadują się, iż pierwotnie istniał projekt odwołania międzynarodowego zjazdu kolejowego w Petersburgu, z powodu pojawienia się cholery w Rossyi; obecnie jednak ostatecznie zadecydowano, że zjazd odbędzie się stanowczo w drugiej połowie sierpnia.

Z Torunia telegrafują: Pruski minister spraw wewnętrznych zabronił, ze względów sanitarnych, przyjmowania żydów, emigrujących z Rossyi.

Serbski minister spraw wewnętrznych wydał do prefektów obwodowych w Pirocie i Vranji ponownie ścisłe rozporządzenia, mające na celu zapobieżenie przewleczeniu cholery przez podróżnych z Bułgaryi i Turcyi.

W miejscowościach pogranicznych pruskiego Szląska: Pszczyna, Mysłowice, Szopienice, Lublinice, Raciborz i Kluczborek, ustanowiono rewizyę lekarską osób, przybywających z Rossyi. Prezes regencyi opolskiej nakazał landratom, aby w razie potrzeby zarządzili takąż samą rewizyę na granicy.

Władze francuskie stwierdzają, że wszystkie dotąd śmiertelne wypadki domniemanej cholery na przedmieściach Paryża: w Aubervilliers, Saint Ouen, Clichy, Saint Denis i Nanterre, były wypadkami choleryny i biegunki, której wystąpienie notowano już od 1 kwietnia. We wszystkich tych miejscowościach piją wodę niezdrową z Sekwany, która wraz z upałami i suszą pomnaża jeszcze stosunek zawartej nieczystości do samejże wody i staje się tem szkodliwszą. Wypadku istotnej cholery dotąd nie było ani jednego.

Rząd serbski przeznaczył 150.000 franków na budowę szpitala dla chorób zakaźnych i baraków cholerycznyh.

Zaburzenia nad Wołgą.

Z powodu rozruchów, jakie zaszły w Saratowie i Astrachanie, minister spraw wewnętrznych, sekretarz stanu Durnowo, nadesłał następujące rozporządzenie telegraficzne do gubernatora w Saratowie:

„W Astrachanie i Saratowie lud, podżegany przez ludzi złej woli i nierozwiniętych umysłowo, wywołał burdy, nieporządki i gwałty, które doszły aż do podpalenia szpitali dla cholerycznych, złupienia i zniszczenia dobytku doktorów, a nawet zamordowania osób, które się poświęciły opiece nad chorymi.

„W Saratowie tłum wyciągnął ze szpitali 17-tu chorych, i w sposób bluźnierczy tłukł i rozbijał trumny ze zwłokami. Takie zachowanie się ludu w ciężkich chwilach epidemii, gdy każdy z obowiązku sumienia wobec Boga i monarchy obowiązany jest święcie stosować się do poleceń władz i wykonywać zarządzenia, wymierzone przeciwko dalszemu szerzeniu się zarazy, jest tembardziej karygodne. ile że wyciągając chorych ze szpitali i rozbijając trumny ze zwłokami, dopomaga się epidemii do porywania coraz większej liczby ofiar.

„Niniejszem podaję do wiadomości ogółu, że wszelkie gwałty i rozruchy będą stale powstrzymywane za pomocą siły zbrojnej i broni palnej, że winni podpalań, gwałtów i morderstw, będą sądzeni przez sądy wojenne, podług praw wojennych.“

O nowych rozruchach, mianowicie w Chwalińsku, w gubernii samarskiej, donoszą do *Politische Correspondenz.* Trwały one trzy dni. Tłum plądrował sklepy zranił ciężko komisarza policyi Gołołobowa, i zabił kijami i kamieniami lekarza Mołczanowa.

KRONIKA

Lwów, 25 lipca.

— **Najj. Pan** Najwyższem postanowieniem z dnia 28 czerwca b. r. zezwolił przyjąć i nosić ces. i król. podkomorzemu, Leonowi hr. Mniszkowi krzyż komandorski papieskiego orderu św. Grzegorza z gwiazdą, a c. k. staroście w Brzozowie, Augustowi hr. Dzieduszyckiemu, krzyż komandorski tego orderu.

— **P. Kłosowski**, radca Dworu, dyrektor ruchu kolei państwowych we Lwowie, wyjechał za kilkutygodniowym urlopem do Krynicy.

— **Zaślubiny**. Jutro, we wtorek, odbędzie się w Wiedniu ślub hrabiny Maryi Reinery Waideck, córki ś. p. Arcyksięcia Henryka, z hrabią Luchesi Palli, synem księcia della Grazia. Ślubu udzieli książę kardynał Gruscha w swojej prywatnej kaplicy. Nowożeńcy przybiorą tytuł księcia i księżnej Campofranco. Hrabia Luchesi-Palli jest potomkiem jednego z najstarszych rodów w Sycylii, wywodzącego się od Dezyderyusza, ostatniego króla Longobardów. Hrabiowie Luchesi-Palli, stali długi czas z tytułem wielkich książąt ua czele rzeczypospolitej Lucca, a w XI wieku wyszli z Rogerem I do Normandyi i tam się osiedlili. Tytuł księcia Campofranco otrzymał jeden z tego rodu w r. 1625 od króla Filipa IV hiszpańskiego, a tytuł księcia della Grazia nadał naczelnikowi rodu Karol II w r. 1699.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się dziś wieczorem. Na porządku dziennym: Wnioski w sprawie restauracyi teatru hr. Skarbka. Wnioski w sprawie wykonywania robót około czyszczenia kanałów publicznych we własnym zarządzie. Sprawa oddania w przedsiębiorstwo dostawy materyałów budulcowych do robót konserwacyjnych przy budynkach miejskich. Sprawa oddania w przedsiębiorstwo robót kominiarskich. Wnioski w sprawie uwolnienia od czesnego uczenic knrsu teoretycznego i praktycznego. Wnioski w sprawie urządzenia szkoły gospodarstwa domowego. Sprawa wypłacenia dyrekcyi teatru subwencyi za r. 1891.

Na posiedzeniu poufnem: Sprawa nadania jednego stypendyum z fundacyi Kiselki. Wnioski w sprawie nadania 5 stypendyów, ustanowionych dla uczczenia pamięci 40-letniego panowania Najj. Pana. Obsadzenie kilku posad w etacie służby technicznej.

— **Wydział centralny** Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych ogłasza sprawozdanie za II kwartał 1892. Towarzystwo liczyło z dniem 30 czerwca b. r. członków rzeczywistych: 2391 z 10421 udziałami, członków uczestników 40 z 163 udziałami czyli razem z roczną wkładką 42 336 zł., członków wspierających 99, honorowych 10. Majątek w dziale stałych zapomóg wynosił z dniem 30 czerwca b. r. gotówką 5.011 zł. 80 ct., w efektach 425.480 zł. i w 2 realnościach wartości 59.550 zł. W tymże kwartale wpłynęło z powiatów gotówką 16.743 zł. 7 ct, za kupony i odsetki 7.369 zł. 25 ct., zwrot za stemple 16 zł. 25 ct., na fundusz rezerwowy od emerytów, wdów i sierot, tudzież fundusz pogrzebowy od emerytów 786 zł. 36 ct., zakupiono efekta w wartości 16.000 zł. Wydano na wypłatę zapomóg stałych (nieudolnym do pracy członkom, tudzież wdowom i sierotom po nich) i na potrzeby administracyjne 27.783 zł. 11 ct., wydano na zakupno efektów 15.921 zł. 10 ct., zwrócono powiatom 50 zł. 85 ct. Wydział centralny przyznał 10 członkom nieudolnym do pracy stałą zapomogę w rocznej kwocie 676 zł. 89 ct, 18 wdowom zapomogę stałą w rocznej kwocie 676 zł. 89 ct., sierotom z matkami czasową w rocznej kwocie 296 zł. 73 ct. i jednej sierocie bez ojca i matki rocznie 18 zł. Oprócz tego udzielono w 8 wypadkach śmierci ryczałty pogrzebowe po 50 zł., razem 400 zł.

— **„Nadzieja“**. Walne zgromadzenie członków I gal Stowarzyszenia głuchoniemych „Nadzieja“ we Lwowie, odbędzie się dnia 7go sierpnia r. b. w niedzielę, o godzinie 4 popołudniu, w lokalu Stowarzyszenia rękodzielników „Gwiazda“.

— **II wykaz składek** na kolonię wakacyjną chłopców w Hrebenowie. Rada m. Lwowa 750 zł., ks. Cz. 2 zł., dyr. Szpetmański ze składek 9 zł. 45 ct., dyr. Żółkiewski 10 zł., prof. Bolek 5 zł., dr. Kajetan Maramorosz 30 zł., Kamila Rozwadowska 25 zł. 50 ct., hr. Mierowa 10 zł., sędzia Piwocki ze składek 22 zł., Janek Rogalski 1 zł., Amirowicz ze Stanisławowa domową apteczkę i 10 zł., *Dziennik Polski* ze składek 15 zł., dochód z wieczorku na rzecz kolonii 47 zł. 60 ct., razem z poprzednio wykazanemi 1607 zł. 16 ct.

— **Egzamin dojrzałości** w c. k. gimnazyum w Brzeżanach odbył się pod przewodnictwem c. k. inspektora krajowego p. J. Lewickiego w dniach od 15 do 20 lipca. Do egzaminu przystąpiło 19 uczniów publicznych i 4 eksternistów. Świadectwo dojrzałości z odznaczeniem otrzymali: Gurguła Włodzimierz i Piurko Michał. Za dojrzałych uznani: Baczyński Teodozy, Bobowski Stefan, Celler Juda, Eber Efroim, Flach Henryk, Hlebowicki Klemens, Jurczyński Leon, Ostachowicz Karol, Pawlikowski Władysław, Słoniewski Wiktor, Szostkiewicz Karol, Barusiewicz Jan (eksternista), Gutkowski Aleksander (eksternista). Czterem uczniom pozwolono poprawić egzamin z jednego przedmiotu po feryach, dwóch uczniów publicznych reprobowano na rok, dwóch eksternistów bez terminu. Rozdanie świadectw odbyło się uroczyście w obecności licznie zgromadzonej publiczności i grona profesorów. Dyrektor dr. Grzegorczyk w krótkiej przemowie pożegnał abituryentów, którzy na zawsze opuszczają mury zakładu. Następnie przemówił radca szkolny p. Lewicki, zachęcając młodzież do wytrwałej pracy i bratniej zgody, a podziękowawszy gronu za gorliwą pracę około dobra ustępującej z zakładu młodzieży wzniósł okrzyk na cześć Najj. Pana, który obecni trzykrotnie z zapałem powtórzyli, i rozdał świadectwa. Imieniem uczniów VIII klasy abituryent Piurko podziękował p. inspektorowi za trudy, położone około ich wychowania. Uroczystość zakończyło odspiewanie hymnu ludowego przez chór gimnazyalny.

— **Z Politechniki lwowskiej**. Prof. Julian Niedźwiedzki został mianowany wiceprezesem komisyi dla II egzaminu rządowego na wydziale chemii technicznej. w c. k. Szkole Politechnicznej we Lwowie.

Dr. Stefan Niementowski, docent c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, mianowany członkiem komisyi egzaminacyjnej dla II egzaminu rządowego na wydziale chemii technicznej tejże szkoły.

Drugi egzamin rządowy na wydziale chemii technicznej złożyli pp.: Białaczewski Józef Karol dw. im., Sawicki Aleksander i Wang Wilhelm (znakomicie uzdolniony).

— **Z Uniwersytetu**. Pp. Stanisław Jakób Tarnawa Dwernicki, rodem z Kołomyi i Kazimierz Mossor, rodem z Nowego Wiśnicza w Galicyi, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów wszech nank lekarskich.

P. Leopold Schellenberg, rodem ze Lwowa, otrzymał dnia 23 b. m. w Uniwersytecie w Gracu stopień doktora wszech nauk lekarskich.

P. Dawid Hescheles, rodem ze Lwowa, otrzymał w Uniwersytecie lwowskim stopień doktora praw.

— **Wydział lekarski** Uniwersytetu Jagiellońskiego zamianował asystentem przy katedrze chemii lekarskiej dra filozofii Michała Sękowskiego, na 2 lata; I-szym asystentem na klinice lekarskiej dra Józefa Rosenzweiga, asystentem II dra Ludomiła Korczyńskiego; bezpłatnymi zaś elewami drów: Maryana Piątkowskiego i Bolesława Madeyskiego; wreszcie na wniosek prof. Rydygiera uchwalił udać się do Ministerstwa oświaty z prośbą o systemizowanie bezpłatnej 3ciej asystentury przy klinice chirurgicznej na rok przyszły.

— **Zaręczyny**. We Lwowie odbyły się zaręczyny pana Romana Romy Varhalmy d'Smrza, syna Ludwika i Malwiny z Raszeków, właścicieli dóbr ziemskich w kołomyjskiem, z panną Jadwigą Malwiną Notz, córką Jakóba i Honoraty z Horodyskich, właścicieli dóbr ziemskich w Szwajcaryi.

— **Na ubiór i obuwie** dla biednych nczniów korpusów wakacyjnych złożyła pani Wilhelmina Justian 10 zł. Za ten dar składa komitet imieniem ubogich chłopców serdeczne „Bóg zapłać!“

— **P. Kazimierz Pochwalski**, znakomity portrecista, przybył w tych dniach z Wiednia do Zakopanego.

— **Proces dr. Medweja**, lekarza z Morszyna, ma się odbyć przed sądem przysięgłych we Lwowie w początku września. Losowanie sędziów przysięgłych do tej rozprawy odbędzie się 7 sierpnia.

— **Nagła śmierć**. Feliks Buschak, pomocnik w składzie drogueryi p. Mikolascha, zmarł nagle 23 b. m., przeżywszy lat 71.

= **Samobójcą**, o którym donieśliśmy onegdaj, iż zastrzelił się na wałach Gubernatorskich, był Stanisław Kowal, 21-letni czeladnik rzeźnicki, od roku bez zatrudnienia.

= **Zamach samobójczy**. Dawid Bank, uczeń VI klasy szkoły realnej, pod l. 29 przy ulicy Zyblikiewicza zamieszkały, udawszy się w sobotę popołudniu na strych tego domu, w zamiarze samobójczym strzelił do siebie z rewolweru. Lekarz miejski dr. Schmidt, skonstatował, iż kula ugrzęzła powyżej prawego oka, a rana zagraża życiu. Zły postęp w naukach miał być powodem tego rozpaczliwego czynu.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: w Kazaniu, Walery P o d w y s o c k i, prof. tamtejszego Uniwersytetu. Zmarły urodził się w roku 1822; po ukończeniu gimnazyum zaczął studyować prawo w Uniwersytecie kijowskim; przeniósł się do Charkowa, tam ukończył wydział prawny i poświęcił się służbie rządowej, a następnie gospodarował w gubernii czernichowskiej. Mając już lat 50, zapragnął zostać doktorem medycyny i w r. 1872 wstąpił do Uniwersytetu w Dorpacie gdzie w sześć lat potem, po świetnej obronie rozprawy *Anatomische Untersuchungen über die Zungendrüsen der Menschen und Säugethiere* otrzymał stopień doktorski. W r. 1885 rada Uniwersytetu charkowskiego wybrała Podwysockiego na profesora farmakologii. Jako spuścizna naukowa po zmarłym pozostało wiele cennych badań farmakologicznych i chemicznych.

— **Ślub**. W dniu 26 b. m. odbędzie się w Warszawie uroczysty obrzęd zaślubin księżniczki Maryi Radziwiłłówny, córki ks. Karola i Jadwigi z hr. Platerów. właścicieli dóbr Towiany w gub. kowieńskiej, z hr. Witoldem Skórzewskim, drugim synem hr. Zygmunta, ordynata na Czerniejewie w W. Księstwie Poznańskiem i Konstancyi z hr. Potulickich. Akt kościelny odbędzie się w kościele Opieki św. Józefa (PP. Wizytek) na Krakowskiem Przedmieściu, o godz. 11 zrana.

Hr. Witold Skórzewski pełnił przez kilka lat służbę dyplomatyczną i jako *attaché d'ambassade* wysłany został z Berlina do Rio de Janeiro, gdzie miał sposobność wejść w bliższe stosunki ze zmarłym cesarzem brazylijskim, Dom Pedrem. Ten ostatni, będąc, jak wiadomo, bardzo wykształconym, obznajomił się z najcelniejszemi utworami naszej literatury poetycznej za pomocą hr. W. Skórzewskiego i nawet po utracie tronu stale pielęgnował znajomość polskiej literatury.

— **Srebrne wesele**. W Kłecku, pod Gnieznem, obchodzili w dniu 18 b. m. srebrne wesele: profesor Uniwersytetu warszawskiego i doktor prawa, Teodor Dydyński, wraz z małżonką swoją, Jadwigą z Wolańskich, w otoczeniu synów, córek, krewnych i licznego grona życzliwych przyjaciół.

— **Z obserwatoryum** c. k Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 25 lipca 1892. Barometr opada.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w połndnie dnia 23go lipca do 12 w południe dnia 25 lipca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku północny, co do siły mierny (3), stan nieba zmienny, a powietrze wilgotne (72 proc. wilgot. względ.); opad, deszcz, wysokość opadu 0,0 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była +18,6°C., najwyższa +23,8°C. wczoraj po południu, najniższa +13,6°C. dziś w nocy.

W sobotę popołudniu i w niedzielę mieliśmy pogodę, dziś nad ranem padał deszcz nieznaczny.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm znajdowała się w Krymie; zwyżka 775 do 770 mm. w Irlandyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 761 mm.

Prognoza na dobę 26 lipca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku półn.-zachodni, co do siły mierny (3), średnia temperatura doby obniży się do +15°C., stan nieba będzie przeważnie zachmurzony, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 85 proc.; opad, deszcz chwilami.

— **Towarzystwo geograficzno-handlowe** w Bordeaux wydało bankiet na cześć powracającego z Afryki Dybowskiego. Zebranie było liczne i toasty bardzo serdeczne. Pomimo zmęczenia drogą opowiadał Dybowski szczegóły swej wyprawy. Według zdania Dybowskiego, niepodobna będzie odnaleźć dowodów materyalnych śmierci Crampela, ponieważ szczątki jego zostały rozprószone na cztery wiatry, lecz dowody moralne są niezbite. Dybowski wyraził żal, iż skutkiem choroby zmuszony został skrócić swoją eksploracyjną wyprawę.

— **Katastrofa w meczecie**. Podczas nabożeństwa w meczecie „Mumrier“ w Aleksandryi (w Egipcie), zawalił się sufit i setki osób poniosło śmierć pod gruzami. Liczba ofiar dotychczas nieznana dokładnie.

— **Podczas egzekucyi**, wykonanej w Montpellier na mordercy Martinim (który zabił swego dozorcę więziennego), przyszło do formalnej rewolty wzburzonego tłumu. Publiczność wzburzyła się mianowicie z powodu, że współwinny Martiniego, Dexemple, został uwolniony. Przy pomocy wojska, które na szczęście nie potrzebowało użyć broni, przywrócono spokój, lecz kat Deibler, po ścięciu Martiniego, musiał czemprędzej uchodzić z miasta, a gilotynę usunięto natychmiast z przed oczu rozjątrzonego pospólstwa.

— **Wyjątkowe miejscowości**. W jednym z ostatnich numerów ross. *Gońca Urzędowego* znajduje się wykaz miejscowości, gdzie nigdy, z przyczyn niewyjaśnionych, nie ukazywała się cholera, mimo, iż w sąsiednich okolicach grasowała w sposób zatrważający. Miejscowości te są następujące: 1. w Rossyi: Carskie Sioło, Peterhof, Oranienbaum, 23 wsie w pow. czystopolskim, gub. Kazańskiej, i wieś Chanowo w pow. porchowskim gub. Pskowskiej; 2. w Europie Zachodniej: Akwisgran, Baden, Birmingham, Wersal, Würzburg, Gryfia, Lugdun, Sedan, Stralsund, Falkjun (w Szwecyi), Friedberg (około Augsburga), Freiburg (w Saksonii), Cheltenham, Studgart i Szwajcarya.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Panna Dziryttówna, artystka teatru krakowskiego, w wydziale ról naiwnych, została zaangażowana do teatru lwowskiego.

Elaine. Znaczącym wypadkiem w świecie artystycznym jest wystawienie w teatrze Covent Garden w Londynie opery „Elaine“ z muzyką Bamberga, a libretem Pawła Ferriera. Autor libreta zaczerpnął treść z poematu Tennysona. W operze wystąpili wszyscy znakomitsi artyści, goszczący w tym sezonie, więc pp. Jan i Edward Reszkowie, Plancon, Ceste, Dufriche i Montariol, oraz panie: Melba i Jehin-Dechamps. Powodzenie nowej opery jest zupełne. Do celniejszych należy chór w akcie pierwszym, ballada Elainy „Miłość to płomień“ w akcie drugim, marsz rycerzy i modlitwa na dwa głosy w trzecim. Prześliczną również jest arya Elainy w akcie IV: „Na tym padole wszystko jest złudzeniem“, i Lancelota: „Twój obraz ściga mnie wszędzie“.

Korespondencya Redakcyi.

Panu L. w W.: Tak.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 24 lipca.

Pogłoska o cofnięciu zakazu wywożenia **żyta z Rossyi, zaczyna się sprawdzać.** Donoszą **tu bowiem** z Petersburga, że komisya zbożowa odbyć ma w tym celu posiedzenie, i że wszyscy ministrowie są temu zamiarowi przychylni. Spekulacya wnosi z tych faktów, że zakaz cofnięty zostanie przed 1 sierpnia st. stylu. Kupowano zatem chętnie ruble, zwłaszcza, że z Odessy sygnalizowano wielkie ożywienie na targu zbożowym. Wpłynęło to oczywiście na zwyżkę kursu rubla, lecz tylko chwilowo. W skutek bowiem realizacyi zwyżkowych jednego z wielkich spekulantów berlińskich, ruble, które osiągnęły kurs 120·50 cofnęły się dziś do 119·40.

Baissa ta wpłynęła nie tylko na ceny innych papierów rossyjskich, lecz również na kursa naszych walorów. Pomyślne załatwienie sprawy walutowej w Radzie Państwa nie pozwoli jednak tendencyi zniżkowej wziąć góry. Nawet wiadomości o cholerze nie mają juz obecnie wpływu na pogodne umysły spekulantów, [illegible] zaś świat finansowy aż nadto dobrze wie [illegible] że bilanse wielkich banków z pierwsze[illegible]ocza, wypadną bardzo słabo, gdyż nie było wielkich interesów i nie było zysków. Tendencya zniżkowa potrwa zatem nie długo. Rokowania z grupą Rotschilda przyjdą niezawodnie do skutku. Minister Weckerle, dbały o zysk dla Państwa, wynajdzie z pewnością punkt wyjścia, który pogodzi interes Państwa z interesami grupy, gdyż pragnie sprawę konwersyi jak najspieszniej i jak najlepiej przeprowadzić.

Zbliżająca się likwidacya końcowo-miesięczna zajmuje obecnie wszystkich finansistów. Pieniądz ultimowy jest w tym miesiącu w Wiedniu bardzo drogi. Różnica jest zwłaszcza wielka w porównaniu z Berlinem, gdzie potrzebne do reportu kwoty uzyskać można po $1^{3}/_{4}$ prc., podczas gdy tutaj płacić trzeba $4^{3}/_{4}$ proc.

C. k. wyższa Akademia rolnicza w Wiedniu, istniejąca od lat 20, rozpisuje prospekt na następujący rok szkolny, który rozpocznie się z dniem 1 października 1892. Zapisywać się mogą kandydaci, mający ukończone gimnazyum lub szkołę realną, a słuchacze nadzwyczajni potrzebują wykazać tylko dowód, że posiadają wykształcenie ogólne, przy którem mogą korzystać z wykładów.

Uczniowie ubodzy a godni tego, mogą być uwolnieni od opłaty czesnego, a nadto mogą uzyskać stypendya (od 100 do 400 zł.) lub też zasiłki państwowe od 50 do 150 zł.

Programy nabyć można w sekretaryacie Szkoły: Wiedeń VIII Loaudongasse 17.

Targ zbożowy.

Lwów, 25 lipca: pszenica 8·50 do 9·—, żyto 7·50 do 7·80, jęczmień 6·— do 6·50, owies 6·80 do 7.30, rzepak nowy 9·50 do 10·—, groch 6·50 do 8·50, wyka —·— do —·—, nas. lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·—, hreczka —·— do —·—, koniczyna [illegible]ona —·— do —·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 19·— do 20·—, anyż 27·— do 30·—, kukurudza 5·90 do 6·10, chmiel nowy za 56 kilg. 65·— do 80·—, spirytus 14·— do 14·50. Nowy spirytus na zimowe miesiące 12·50 do 13·—.

Usposobienie —.

Rzeszów: pszenica stara 8·08 do 8·90, nowa 8·— do 8·50 żyto stare 7·50 do 8·—, nowe 6·60 do 6·85, jęczmień nowy 5·60 do 6·50, owies stary 7·— do 7·50, nowy 5·60 do 5·70, groch 9·— do 11·—, rzepak nowy na jesień 10 — do 11·—, chmiel za 56 kil. —·— do —·—.

Spirytus 15·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksięstwo **Karol Ludwik** i **Marya Teresa** wyjechali onegdaj z Wiednia do Reichenau.

Prezes gabinetu, hrabia **Taaffe**, powrócił przedwczoraj z Ellischau do Wiednia. Hr. Taaffe, który w ustroniu wiejskiem załatwiał wszystkie sprawy swojego urzędu, cieszy się pożądanem zdrowiem i wygląda wyśmienicie.

P. Minister spraw zagranicznych hr. Kalnoky wyjechał wczoraj na dni kilka do dóbr swoich na Morawie.

Izba panów, jutro lub we środę załatwi przedłożenia walutowe i inne przedmioty, poczem nastąpi formalne odroczenie Rady państwa. Ponowne zwołanie Rady państwa projektowanem jest — wedle *N. fr. Presse* — na ostatnie dnie października, a najważniejszym przedmiotem sesyi jesiennej będzie sprawa preliminarza, który bezwątpienia zostanie uchwalony przed upływem roku. Sesya delegacyjna, która rozpocznie się z końcem września potrwa, jak zwykle około trzech tygodni. Sejmy krajowe zbiorą się w połowie grudnia.

Cesarz Wilhelm przybędzie do Poczdamu z podróży na Północ d. 28 b. m.

Dzienniki niemieckie stwierdzają jednozgodnie, że rozpoczęta od kilku dni w *Hamburger Nachrichten* kampania przeciw hr. Capriviemu, ma na celu obalenie go.

W obec obiegającej upornie pogłoski, iż ambasador niemiecki w Wiedniu, ks. Reuss, zamierza w skutek depeszy hr. Caprivi'ego z 9 czerwca, w najbliższym czasie wnieść podanie o dymisyę, zapewnia *Köln. Ztg.*, że pogłoska ta jest najzupełniej bezzasadną i że ks. Reuss o dymisyi wcale nie myśli. Również wiedeński *Fremdenblatt* stwierdza, że w kołach decydujących w Wiednfu nie wiedzą nic zgoła o ustąpieniu ks. Reussa.

Natomiast *Frankfurter Ztg.* oświadcza, iż przeniesienie ks. Reuss jest prawdopodobne. Następcą jego ma zostać hr. Wedell, który przez lat wiele był *attaché* wojskowym w Wiedniu, a obecnie jest posłem niemieckim w Sztokholmie.

Niektóre pisma wskazywały na hr. Eulenburga, jako tego męża stanu, który w najbliższym czasie spowoduje upadek kanclerza hr. Caprivi'ego. *Köln. Ztg.* zaprzecza temu i stwierdza, iż między Caprivim a Eulenburgiem panuje najlepszy i najprzyjaźniejszy stosunek.

Odwiedziny cesarza Wilhelma w Alzacyi i Lotaryngii podczas jesiennych manewrów wojskowych, uchodzą już za rzecz postanowioną. Cesarz otworzy przy tej sposobności w Metzu wystawę sztuki i przemysłu alzacko-lotaryńskiego. Pierwsza ta od roku 1870 wystawa miejscowa przyłączonych wówczas do Niemiec prowincyj francuskich, ma przedstawić rozwój produkcyi, dokonywujący się pod opieką nowych stosunków i czynników państwowych. Dla nadania wystawie cechy bardziej niemieckiej, uczestniczyć w niej mają także wystawcy z sąsiednich prowincyj niemieckich, zwłaszcza zaś z Badeńskiego.

W obec doniesienia *Mosk. Wiedm.*, że dymisya prezydenta miasta Warszawy gen. Starynkiewicza, nie została jeszcze ostatecznie zadecydowana, dowiaduje się petersburski *Kraj*, że gen. Starynkiewicz stanowczo postanowił usunąć się od prezydentury i dymisya jego została przyjęta. Rozpoczęte zostały natomiast kroki, aby uprosić generała o zachowanie przewodnictwa w komitecie kanalizacyjnym, rezultat wszakże pertraktacyj nie jest jeszcze wiadomy. Gen. Starynkiewicz, oprócz przypadającej mu z prawa emerytury rządowej, ma otrzymać z funduszów miejskich 5000 rs. pensyi dożywotniej.

Z Petersburga telegrafują: D. 26 bm. odbędzie się prawdopodobnie posiedzenie komisyi zbożowej. Przedmiotem obrad będzie zniesienie zakazu wywozu żyta. W posiedzeniu tem wezmą udział także i odnośni ministrowie. W kołach interesowanych sądzą, że zakaz wywozu żyta będzie zniesiony jeszcze przed dniem 1 (13) sierpnia.

Ogłoszona została ustawa o przyznaniu policyi rossyjskiej prawa wydalania żydów ze wsi, w których żydom przebywać nie wolno, do miejscowości, przeznaczonych na stałe zamieszkanie dla ludności izraelickiej.

Petersburski organ urzędowy nic nie donosi o dżumie, która jakoby miała się ukazać w Persyi.

Stan zdrowia przebywającego w swoich dobrach w Finlandyi ministra Giersa, znacznie się pogorszył.

Mosk. wied. zaprzeczają, jakoby generał-gubernator kijowski, podolski i wołyński otrzymał nowe pełnomocnictwo do wydalania cudzoziemców.

We francuskich kołach rządowych wywołał oburzenie artykuł pisma *Avenir militaire*, krytykujący ostro postawę wojska francuskiego podczas parady w Longchamps w dniu uroczystości narodowej. *Avenir militaire*, który prowadzi systematyczną kampanię przeciw „cywilnemu p. ministrowi wojny“, usprawiedliwia ironicznie Freycineta, który „nie mając wyobrażenia o wojskowości“ nie mógł też dojrzeć, że każda kompania szła przy defiladzie innym krokiem, a krok ten był zawsze znacznie krótszy od przepisanego regulaminem.

Prezydent Carnot udał się na kilkotygodniowy pobyt do Fontainebleau. Publiczność, zebrana na dworcu, witała go nader sympatycznie.

Tegoroczne wielkie manewry armii włoskiej rozpoczną się 29 sierpnia, a zakończą się 6 września wielką rewią w Foligno. Naczelne kierownictwo nad manewrami, w których weźmie udział 7 i 9 korpus armii, będzie powierzone generałowi Driquetowi.

Wiadomość o aresztowaniu w Paryżu kilku niebezpiecznych anarchistów, potwierdza się w zupełności. Dwóch z nich należy do narodowości francuskiej, trzeci jest Włochem, czwarty Niemcem. Nazwiska ostatniego nie zdołano jeszcze stwierdzić. Na wszystkie pytania odpowiada: „Jestem anarchistą — oto moje nazwisko“.

Pułkownik Dodds, w którego ręku zjednoczono obecnie główne dowództwo sił francuskich na wybrzeżach i na wodach dahomejskich, otrzymał już posiłki, składające się: z batalionu legii zagranicznej, kompanii saperów i dwóch szwadronów spahisów. W ten sposób rozporządzać on będzie w połowie sierpnia trzema tysiącami żołnierza. Taką siłą nie rozporządzali Francuzi nigdy jeszcze w tamtych stronach.

Nieporządki w Hiszpanii ciągle się jeszcze powtarzają. W tych dniach przekupki w Pontevedra (prowincya Galicia) i wsiach sąsiednich, w liczbie około tysiąca, protestując przeciwko nowemu podatkowi spożywczemu, rozpędziły poborców podatkowych, rzucały kamieniami na burmistrza i policyę i splądrowały urząd podatkowy. Żandarmerya musiała interweniować.

Z powodu pobytu króla serbskiego Aleksandra w Ems, wywiązała się w prasie belgradzkiej niezmiernie drażliwa polemika. Odpowiadając na oświadczenie dziennika urzędowego, iż król udał się do Ems wyłącznie na kuracyę, nie zaś w odwiedziny swojego ojca, piszą *Male Nowiny*, iż młody król przebywa wyłącznie w towarzystwie Milana, i oddycha tą samą co on atmosferą. Organ ten obawia się fatalnych z tego skutków, i domaga się pociągnięcia do odpowiedzialności tych, co wysłali młodziutkiego monarchę do Ems.

Słychać, iż Milan, opierając się na przysługujących mu prawach ojcowskich, zabronił swemu synowi odwiedzić matkę.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 25 lipca. Wczoraj ogłoszone zostało sprawozdanie referenta komisyi Izby panów br Inam-Sternegga, o przedłożeniach walutowych. Sprawozdanie uznaje relacyę, ustanowioną w projektach, jako względnie najlepszą i stosunkom najodpowiedniejszą; uznaje dalej słuszność przyjętego stosunku kwot; wreszcie uznaje, że przedłożeniami przygotowano wszystko, co przygotować należało dla podjęcia wypłat w gotówce. Wnosi w końcu, ażeby Izba panów bez zmiany przyjęła wszystkie przedłożenia walutowe.

Wiedeń, 25 lipca. Wczoraj rano podjęty został na nowo ruch osobowy bez przesiadania się na kolei Arulańskiej. Ruch towarowy jeszcze zawieszony.

Znojmo, 25 lipca. Dziś w nocy runęła starożytna takzwana „wieża zbójecka“, pochodząca z wieku XII. Gruzy jej zburzyły kilka budynków, przyczem cztery osoby zostały zasypane. Z nieszczęśliwych tych dotąd jednego tylko uratowano.

Kissingen, 25 lipca. Około 4500 osób przybyło tu wczoraj z Koburgu, Manheimu, Darmstatu, Heidelbergi, Pforzheimu i Karlsruhe. Na przemowę deputacyi odpowiedział ks. Bismarck, że składane mu owacye należą się dziełu zjednoczenia Niemiec. Bliskie mu osoby radzą, aby milczał — lecz on nie da sobie ust zatkać. Zakończył okrzykiem na cześć cesarza i państwa nimieckiego.

Rzym, 25 lipca. Prezydent Unii północno-amerykańskiej, Harrison, na wiadomość, iż rząd włoski wysyła okręt włoski do Nowego Jorku celem uczestniczenia w uroczystości Kolumbowej, podziękował za to telegraficznie królowi Humbertowi. Król w odpowiedzi zaznaczył, iż udział Włoch w owej uroczystości powinien być uważamy jako wyraz stałej ich przyjaźni ze Stanami Zjednoczonemi.

Belgrad, 25 lipca. Rząd przyzwolił 150.000 franków na urządzenie szpitala dla dotkniętych epidemią, oraz centralnego zakładu dezinfekcyjnego i baraków; zredukował siedmiodniową kwarantanę przybywających z Rumunii podróżnych na trzydniową, wreszcie zamknął przystanie Dunajowe dla statków i proweniencyj rossyjskich.

Petersburg, 25 lipca. Sprawozdanie o stanie zasiewów za czerwiec, stwierdza, iż częste deszcze w północnych i północno-zachodnich guberniach, zaś niedostateczne opady w południowych i południowo-zachodnich, szkodliwie oddziałały na stan zasiewów. Wynik zbiorów oziminy w środkowych, południowo-zachodnich i południowych guberniach będzie zapewne niedostateczny; wynik zbiorów jarzyny przeważnie zadowalający lub średni.

Petersburg, 25 lipca. Przyjezdni z Niżnego-Nowogrodu potwierdzają, że cholera na brzegach Wołgi słabnie i spodziewają się rychłego jej wygaśnięcia. Na południu epidemia wzmaga się ciągle i zarządzono przeciw niej najściślejsze środki ostrożności.

Konstantynopol, 25 lipca. Konferencya ambasadorów odrzuciła kandydaturę Selima baszy na posadę gubernatora Libanu, ponieważ wywodzi się z Maronitów.

Pittsbourg 25 lipca. Pewien drukarz, nazwiskiem Bergman, liczący 21 lat, strzelił wczoraj do dyrektora fabryki Fricka i zranił go ciężko. Sprawcę zamachu schwytano, a podczas przeprowadzonej w komisaryacie policyjnym rewizyi znaleziono przy nim 2 patrony dynamitowe. Przypuszczają, że Bergman przy pomocy tych patronów chciał sobie samemu odebrać życie. Stan zranionego dyrektora, po szczęśliwem wyjęciu kuli z ciała, wcale nie jest groźny.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 25go lipca 1892 godzina 10, minut 35. Akcye kredytowe 310·75 Akcye kolei państwowej 300 —, Akcye tytoniowe 179·50, Anglo austryackie 151·50, Unionbank 242 50, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 98·25, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, $4^{1}/_{2}$ prc. listy zastawne banku krajowego 98·50, $4^{1}/_{2}$-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·— za 100 marek 58·60, Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 25go lipca 1892 r., godz. 1 minut 40. Akcye kredytowe 310·75, Alp Tow. górnicze 65·20, Węgierskie akcye kredytowe 357·50, Akcye anglo-austryackie 152 —, Akcye banku Union 243·5, Akcye kolei Karola Ludwika 214·10, Akcye kolei Północnej 281·—, Akcye kolei Południowej 98·50, Losy tureckie 42·30, Akcye kolei państwowej 300·37, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243·50, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·12, Wiedeńskie losy komunalne 157·50, Akcye tytoniowe 180 —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105 —, Akcye kolei Elbetal 233 50, Akcye banku dla krajów koronnych 218·10, 4-prc. węgierska renta złota 110·35, Akcye banku związkowego 114·90 Rubel papierowy 1·19 65, Węgierska renta papierowa 100·50. Usposobienie utrwalone.

Telegramy zbożowe z dnia 23go lipca 1892 r. **Wiedeń:** okowita per 10.000 litr procent 17·25 do 17·37 zł. **Budapeszt.** Pszenica na wiosnę 7·97 do 7·99 zł. **Berlin:** Pszenica (na paźdz.-listop.) 173·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 35·40 zł. **Paryż:** mąka na miesiąc bieżący 50·91 — — fr.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Nadesłane.

Podzięka. J. W. Maryi hr. Dembińskiej składa podpisany imieniem swojem i interesowanych za obdarzenie dziatwy szkolnej w czasie popisu dn. 9 lipca br. sutemi premiami serdeczne: Bóg zapłać.
Józef Pociej, ustępujący nauczyciel
874 z Drohowyża bóbreckiego.

Przyjechali do Lwowa
dnia 25 lipca 1892.

Hotel Żorza.

PP. A. hr. Cetner z Podkamienia, J. br. Wattmann z Rudy, F. Burzyński z Bursztyna, F. i A. Kunz ze Struptowa, J. Lichatscheff z Paryża, K. Żywicki z Tarnopola M. hr. Wolański z Panszówki, A. Cielecki z Porchwy, S. Wachowicz z Dawidkowic.

Hotel Imperial.

PP. F. Rozwadowski i O. Horodyński z Żółkwi, H. Gruszewski z Krosna, W. Abrahamowicz z Polanki, J. K. br. Hohendorf z Szutrominiec, K. hr Drohojowski z Krukienic, K. Sochaniewicz z Tarnopola, J. Małecki z Lackiego W. A. Smith z Lodynu, L. Münnich z Krakowa, S. Kaczyński z Wańkowy, S Tauschiński z Bakowiec, W. hr. Młodecki z Monasterzysk, M. hr. Dzieduszycka z Martynowa.

Hotel Centralny.

PP. R. Klemensiewicz z Krakowa, Z. Krynicki, z Kiernicy, B. Mączyński z Wołynia, M, Kuranyi z Wiednia, J. Perłowski z Podola ross., L. Wroczyński z Wołynia, M. Trzeciak z Rossyi, S. Kolbuszewski z Bełza, K. Szumański ze Zborowa, H. Stecki z Rossyi, J. Drozdowski ze Stryja.

Hotel Francuski.

PP. M. Nikorowiczowa z Kałusza, H. Weissenstein z Wiednia, M, Kahn ze Stuttgartu, J. Donhoffer z Czortkowa.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	**6·46**	**9·32**	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	**7·21**	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	**6·55**	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	**1·41**	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	**1·41**	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Do Krakowa	**10·41**	3·07	5·26	11·01	**7·56**	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	**7·56**	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 25 lipca 1892.

(bez kupona bieżącego.)

	płacą walutą austr. zlr.	ct.	żądają zlr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	—	216	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	242	—	245	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	324	—	330	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	212	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	101	—	101	70
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	50	108	20
Banku hipot. $4^1/_2$pr. los. w 50 l.	98	25	98	95
Banku kraj. $4^1/_2$pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	70	97	30
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w $41^1/_2$ lat	95	10	95	80
$4^1/_2$ pr. wa. los. 52 l.	99	40	100	10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	70	95	40
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w.a.	52	—	55	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	—	94	70
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101	—	101	70
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. $4^1/_2$ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ 4 „ „	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	75	24	75
„ „ Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	60	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	22	1	32
„ „ papierowy	1	18.$^1/_4$	1	20 $^1/_4$
100 marek niemieckich	58	30	58.90	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22 lipca 1892.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	95.60	95.80
luty-sierpień	95.60	95.80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	95.15	95.35
kwiecień-październik	95.20	95.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.50	141.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.—	141.40
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	152.25	153 25
„ „ 1864 po 100 złr.	182.50	183.—
„ „ 1864 po 50 złr.	182.50	183.—
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	152 —	153.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	113.50	113.70
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.60	100.80
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.75	105.5
Galicyi	104.80	105.40
Niższej Austryi	109.75	110.75
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.—	94.90
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	152.—	153.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	311.25	312.—
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	633.—	643.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	329.50	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	216.—	217.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	995.—	998.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	92.—	93.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	340.—	344.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2810.—	2825.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.—	215.—
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.75	244 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	300.25	300 75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	98.—	98.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.75	200.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.—
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.70	112 20
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.50	102.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	99.95
Banku krajowego $4^1/_2$ pr. wa. los. w $51^1/_2$ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.40
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	102.—	—.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.-	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po $5^1/_2$ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99.25	100 25
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.10	99.70
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.60
z r. 1884	93.30	94.30
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.75	103 75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	190.50	—.—
Clarego po 40 zł. m. k.	54.50	55.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	125.—	127.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	24.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	22 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	55.—	57.—
[illegible]fiego po 40 zł. m. k.	55 —	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.25	17 75
„ „ węg. „ po 5 zł.	11 50	12.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23.—	24.—
Salma po 40 zł. m. k.	61.—	62.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.75	64 25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	36.75	37.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	64 50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119.65	120.—
Paryż za 100 fr.	47.55.—	47.65.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67.—	5.69.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.—	9 52.5
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 7108 (4395 1—3)

W sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemsk. w likwidacyi we Lwowie przeciw Janowi Pfeiffer o 1000 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 1 sierpnia 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 31 sierpnia 1892 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod lk. 3 w Beckersdorfie połowy wyk. hip 58 ks. gr. gm. kat. Beckersdorf objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 2500 zł. wa.

Wadyum 250 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator dr. Pawlikowski, adwokat w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, 16 czerwca 1892.

L. 6981 (4316 1—3)

Na zaspokojenie sumy 46 zł. 80 ct. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tut. przymusowa sprzedaż realności w Siankach położonej Jurka Cebulaka własnej w dniach 25 sierpnia 1892 i 28 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 159 zł. aw. w drugim terminie i niżej ceny wywołania

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano Jana Jurkiewicza w Boryni.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Borynia, 20 maja 1892.

L. 5562 (4347 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Limanowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 65 zł zpn. odbędzie się na rzecz Szymona Steinera w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 30 gm. kat. Rzeki objętej spadkobierców śp Wincentego Ligasa własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 22 sierpnia i dnia 12 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Żelechowski w Limanowej.

Wadyum 486 zł.

C. k. Sąd powiatowy
Limanowa, dnia 13 maja 1892.

L. 3332 (4354 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 15 w Bedrykowcach położonej wedle whl. 231 tejże gminy ciało tabularne stanowiącej dłużnika Jana Ołyńczuka Nykoły własnej na zaspokojenie pretensyi Jana Baumana jako prawonabywcy Towarzystwa zaliczkowego w Zaleszczykach w kwocie 100 zł. aw. dnia 25 sierpnia 1892 i dnia 20 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 196 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli ustanowiony kuratorem adw. dr. Stoklasa w Zaleszczykach.

Zaleszczyki, 21 maja 1892.

L. 13858 (4254 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Mechla Jakóba Auerbacha w kwocie 90 zł. zostanie realność pod lk. 139 objęta wyk. hip. 978 ks. gr. Stryj spadkobierców Chaima Wolfa Rothbauma własna dnia 25 sierpnia i dnia 27 września 1892 o godzinie 10 przed południem, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 738 zł., na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Wadyum wynosi 74 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli niewiadomych do rąk kuratora adw. dr. Altmana.

C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, dnia 15 lipca 1892.

L. 9952 (4306 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że odbędzie się dnia 25 sierpnia 1892 i 22 września 1892 o godzinie 9 przed południem w biórze nr. 15 egzekucyjna sprzedaż 1/4 części realności do masy rozbiorowej Mojżesza Dawida Liebergalla należącej w Tarnopolu pod lk. 127 położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 797 zł. $12^1/_2$ ct.

Wadym 79 zł. 71 ct.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 29 grudnia 1891 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała, niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. dr. Pohoreckiego, a p. adw. dr. Zarzyckiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 16 lipca 1892.

L 4621 (3968 1—3)

C. k Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 500 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Józefa Kazka z Buczkowa w tymże sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 26 gm. kat. Dąbrówka objętej dłużników Jana, Piotra, Anny, Katarzyny, Józefa i Teresy Bałożytów własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 25 sierpnia i 20 października 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytajne przejrzeć można w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. A. L. Serafiński w Bochni.

Wadyum 380 zł.

Bochnia, 6 maja 1892.

L. 6500 (3406 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia następujących sum.
a. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 prc. od dnia 1 marca 1889 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 prc. prowizyi,
b. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 prc. od dnia 1 września 1889 i kwoty 1 zł 22 ct. tytułem 1 prc. prowizyi,
c. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 prc. od 1 marca 1890 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 prc. prowizyi,
d. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 prc. od 1 września 1890 i kwoty 1 zł. 22 ct. tytułem 1 prc. prowizyi,
e. 122 zł. 10 ct. z procentami 6 prc. od 1 marca 1891 i kwoty 1 zł. 22 tytułem 1 prc. prowizyi;
a to powyższych pięć kwot po 122 zł. 10 ct. jako półrocznych rat od pożyczki 5000 zł· a raczej od resztującej części takowej w kwocie 3700 zł. a w dniach 1 marca i 1 września 1889 — 1 marca i 1 września 1890 i w dniu 1 marca 1891 zapadłych, tudzież przyznanych kosztów w kwocie 24 zł. 27 ct. i w kwocie 6 zł. 43 ct. na rzecz ck. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hypotecznego odbędzie się dnia 23 sierpnia 1892 i 27 września 1892 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 6 egzekucyjna sprzedaż majętności tabularnych: Wasylkowce część IX. Bereżyńce, Jurkowce i Leszczyńszczyzna i Wasylkowce część X. Łążyńszczyzna objętych wykazami hipotecznemi l. 485 i 486 księgi gruntowej tut. sądu (z wyłączeniem jednakże prawa do wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi) tudzież parcel a to: budowl. lk. 64 gruntowych lk. 108, 1862, 1863, 1869, 1690, 1691, 1706, 1758, 2201 i cześć parcelli lk. 1860/2 z nich wydzielonych Felicyi Skibickiej, Pauliny Skibickiej zamężnej Romańskiej i Maryi z Skibickich Jasińskiej własnych.
Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 8335 zł.
Wadyum 834 zł. wa.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli którzyby po dniu 20 maja 1892 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być niemogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. awokata dr. Łoszniowa a pana adwokata dr. Pohoreckiego zastępcą tegoż.
Tarnopol, dnia 21 maja 1892.

L. 144 (3900 3—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi dr. Lesława Borońskiego w kwocie 13 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 23 sierpnia 1892 o godz. 10 rano na jedynym terminie, egzekucyjna relicytacya realności lk. 186 Dz. VIII. w Krakowie masy leżącej Izaaka Siódmaka własnej.
Cena wywołania 258 zł. 96 ct.
Wadyum 26 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest adw. dr. Jan Jakubowski z substytucą dr. Kazimierzą Kirschmajera w Krakowie.
Kraków, dnia 13 maja 1892.

L. 3409 (4297 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 3 sierpnia i dnia 7 września 1892 zawsze o godzinie 11 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności w Zamłyniu położonej wedle wyk. hip. l. 16 dłużnika Samuela Kleina własnej na pokrycie pretensyi Herscha Reissa w kwocie 5 zł. 16 ct. aw. zpn.
Cena wywołania 220 zł.
Wadyum 22 zł.
Bliższe warunki w registraturze.
Kurator wierzycieli p. Robert Adamski c. k. notaryusz w Ustrzykach.
Ustrzyki dolne, dnia 15 maja 1892.

L. 6894 (3693 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności wedle wyk. hipot. nr. 57 składającej się z parc. grunt. 484 i 1620 tudzież wyk. hip. l. 58, 59 i 60 księgi grunt. gminy Zagórze dłużników Rachmila Tennenbaum, Izydora Charów, Iwana, Anny, Naści i Stanisława Charów własnej na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 91 zł. 52 ct. dnia 24 sierpnia 1892 i dnia 28 września 1892 o godz. 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś i poniżej takowej.
Cena szacunkowa ciała hipot. l. 57 bez parceli gruntowej 1621 wynosi 20 zł., ciała hip. l. 58 wynosi 15 zł., ciała hip. l. 59 wynosi 50 zł., zaś ciała hip. l. 60 wynosi 420 zł. aw.
Posiadłości te sprzedane zostaną ryczałtem.
Wadyum wynosi 50 zł. 50 ct.
Reszta warunków, wyciąg hipoteczny akt ocenienia można przejrzeć w sądzie.
Kuratorem niezinanych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz z Rohatyna.
Rohatyn, 18 czerwca 1892.

L. 5277 (4293 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Izraela Padawera w kwocie 50 zł. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 1 sierpnia 1892 i dnia 1 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 123 gminy Złotniki.
Cena wywołania 1256 zł.
Wadyum 125 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.
Mielec, dnia 9 czerwca 1892.

L. 4419 (4294 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności, Kasy Oszczędności miasta Tarnowa w kwocie 348 zł. 50 ct. wa. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 3 sierpnia 1892 i dnia 1 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 112 gminy Krzemienica dłużnika Adama Pratka własnej.
Cena wywołania 300 zł.
Wadyum 30 zł
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.
Mielec, dnia 1 czerwca 1892.

L. 8397 (4289 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Sprunga w kwocie 85 zł. aw. zpn. odbędzie się dnia 23 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności lwh. 7 tudzież 1/3 części realności lwh. 8 wreszcie 1/4 części realności lwh. 11 gm. Brzoza królewska objętej Szymona Zygmuta własnej.
Cena wywołania 531 zł. 50 ct.
Wadyum 54 zł. aw.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Leżajsk, 22 grudnia 1891.

L. 4230 (4292 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Dawida Wasermana w kwocie 14 zł. 82 ct, odbędzie się dnia 23 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 319 gm. Leżajsk objętej Wojciecha Kozyry własnej
Cena wywołania wynosi 300 zł.
Wadyum 30 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.
Leżajsk, 8 maja 1892.

L. 3925 (4291 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Psachy Straucha w kwocie 7 zł. 50 ct. aw. odbędzie się dnia 23 sierpnia i 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 770 gminy Giedlarowa objętej Antoniego Osipa własnej.
Cena wywołania wynosi 50 zł.
Wadyum 5 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.
Leżajsk, 1 maja 1892.

L. 2927 (4288 3—3)
Sąd powiatowy Łańcucki celem zaspokojenia wierzytelności spadkobiercom Leiby Rozmarina w resztującej kwocie 62 zł. 50 ct. aw. z przynależytościami przeprowadzi ponownie w dniach 18 sierpnia 1892 i 16 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 468 ks. gr. gm. kat. Łańcut objętej, Walentego i Magdaleny Fleszarów własnej, na pierwszym terminie powyżej, na drugim nawet poniżej ceny szacunkowej.
Cena szacunkowa 850 zł.
Wadyum 85 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ck. notaryusz Hanusz.
Akt oszacowania i warunki można przejrzeć w tutejszej registraturze.
Łańcut, dnia 31 maja 1892.

L. 3071 (3982 3—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 23 sierpnia 1892 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 27 września 1892 nawet poniżej takowej licytacya realości l. 12/79 w Łopuszance lechniowej Michała Żuk własnej na rzecz ck. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 100 zł. zpn.
Cena wywołania 400 zł.
Wadyum 40 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i opisania wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratorem Stanisława Granatowskiego w Turce.
Turka, dnia 31 marca 1892.

L. 4749 (4180 3—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie do Katarzyny 1-o Malikowej 2- Bisagowej w kwocie 247 aw. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 23 sierpnia 1892 i 27 września 1892 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya połowy realności pod lwh. 22 w Żarkach położonej egzekutki własnej.
Cena wzwołania 416 zł.
Wadyum 42 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Józefa Kremera z substytucyą adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego w Chrzanowie ustanowiono.
Chrzanów, dnia 17 czerwca 1892.

L. 19777 (4313 2—3)
Krakowski Sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości pow. kasy Oszczędności w Krakowie w kwocie 750 zł. zpn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 19 sierpnia 1892 i 21 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lwh 52 w Węgrzcach, Michała Krawca względnie jego masy spadkowej własnej.
Cena wywołania 1143 zł.
Wadyum 115 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w Registraturze.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Jan Jakubowski z substytucyą adw. dr. Koya.
Kraków, 31 maja 1892.

L. 2277 (4320 2—3)
Dnia 17 sierpnia 1892 i dnia 19 września 1892 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hip. 269 gminy Skałat objętej w sprawie Izaaka Goldberga przeciw Efroimowi Grünbergowi o zapłacenie 400 zł. wa.
Cena wywołania wynosi 1750 zł.
Wadyum 175 zł.
Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy drugim także poniżej takowej sprzedaną będzie.
Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Gerschona Margulesa w Skałacie.
C. k. Sąd powiatowy.
Skałat, dnia 25 czerwca 1892.

L. 3912 (4326 2—3)
W dniach 11 sierpnia i 14 września 1892 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 379 położonej w Zakliczynie wedle wyk. hip. l. 379 ks. gr. gm. Zakliczyn Jana Rzepeckiego własnej na rzecz Tomasza Szymanowicza pto 1059 zł. 13 ct. wa. zpn.
Cena wywołania 538 zł.
Wadyum 54 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Stanisława Bartmana z Wojnicza.
Wojnicz, dnia 27 czerwca 1892.

L. 4027 (3966 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 14 zł. 26½ ct zpn. odbędzie się na rzecz Dawida Brava w tymże sądzie relicytacya posiadłości lwh. 204 gm. kat. Rzezawa objętej na koszt i niebezpieczeństwo niedotrzymującej warunków licytacyi kupicielki Anny Puchalskiej na jednym terminie mianowicie dnia 25 sierpnia 1892 o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Ferdynand Maiss w Bochni.
Wadyum 2 zł.
Bochnia, 15 kwietnia 1892.

L. 1476 (4325 2—3)
W dniach 24 sierpnia i 28 września 1892 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności lwh. 10 w Borowy położonej w połowie Szczepana Boszczowskiego a w drugiej połowie Justyny z Hołdów własnej i realności wedle wyk. hip. l. 85 ks. gr. gm. Borowa, Samuela Weinstocka własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 150 zł. wa. zpn.
Cena wywołania stanowi wartość przyjęta przez zakład przy udzieleniu pożyczki.
Wadyum 10 część ceny wywołania.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Stanisława Bartmana z Wojnicza.
Wojnicz, dnia 12 lipca 1892.

L. 1292 (3882 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej małżonków Tomasza i Maryanny Białków przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Bartłomieja Bajtlika do rąk kuratora adw dr. Edmunda Udzieli i Jadwidze Bajtlikowej pto kosztów 21 zł. 12 ct. zpn. rozpisaną została egzekucyjna licytacya połowy realności lwh. 35 ks. gr. gm. Zywiec objętej, Bartłomieja Bajtlika względnie tegoż masy spadkowej własnej na dzień 24 sierpnia 1892 i na dzień 28 września 1892 każdym razem o godzinie 10 rano.
Wadyum 30 zł.
Cena szacunkowa 300 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Władysław Raschke w Żywcu.
Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.
Żywiec, dnia 14 maja 1892.

L. 7359 (2782 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w dniach 25 sierpnia 1892 i 28 września 1892 zawsze o godzinie 11 przed południem w sali rozpraw przeprowadzać będzie przymusową sprzedaż realności we Lwowie pod liczbą domu 571¼ Orj. 11 przy ulicy Snopkowskiej położonej, wyk. hip. 492 II. dziel. objętej, Joela Menkesa własnej, w drodze relicytacyi celem zaspokojenia resztującej ceny kupna 570 zł. wa. zpn., a to na pierwszym terminie za lub nad, na drugim też poniżej ceny szacunku oraz wywołania 3000 zł. wa., ale nie niżej 1000 zł.
Wadyum 600 zł wa.
Wyciąg hipoteczny i dalsze warunki można przeglądnąć w registraturze lub u komisyi licytacyjnej.
Dla wierzycieli, którzyby na realności sprzedać się mającej po dniu 3 maja 1891 roku prawa rzeczowe nabyli, dla wierzycieli, hipotecznych, z życia i miejsca pobytu nieznanych, dla niewiadomych ich prawonastępców lub spadkobierców, w ogóle dla tych, którymby uchwała licytacyę dozwalająca, lub dalsze uchwały licytacyi, relicytacyi, likwidacyi, ekstrykacyi i ekstradycyi, dotyczące wcale lub wcześnie doręczone być nie mogły ustanowiono kuratorem adw. dr. Fläschnera ze zastępstwem przez adw. dr. Dziędzielewicza.
Podobnie ustanowiono adw. dr. Goldberga ze zastępstwem przez adw. dr. Kuczkiewicza kuratorem dla Ludwika i Joanny Małeckich, dawniejszych właścicieli sprzedać się mającej realności, ich spadkobierców, którymby uchwałę licytacyę dozwalająca, lub dalsze uchwały licytacyi, relicytacyi, likwidacyi lub ekstrykacyi ekstradycyi dotyczące wcale nie lub wcześnie doręczone być nie mogły.
Osoby te wzywamy, aby kuratorom potrzebne informacye udzieliły, do obrony swych potrzebne kroki poczyniły i sąd o tem zawiadomiły.
We Lwowie, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 3538 (4321 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Skolem ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Klugera w kwocie 60 zł. zpn. odbędzie się dnia 2 sierpnia 1892 i dnia 30 sierpnia 1892 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Fedora Czudijowicza pod lk. 88 w Orawczyku położonej.
Cena wywołania 1020 zł.
Wadyum 102 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach ts. registratury.
Skole, 26 maja 1892.

L. 5540 (4345 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 36 złr. zpn. odbędzie się na rzecz Reisli Littman i Freidy Adler w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż realności lwh 418 gminy kat. Nowica i połowy posiadłości lwh. 419 gminy Nowica objętej, dłużnika Hnata Kecmana własnych, w dwóch terminach, mianowicie 17 sierpnia i 19 września 1892, każdym razem o godz. 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiono adw. dr. Wittlin w Kałuszu.
Wadyum wynosi 12 zł. 50 ct. co do realności whl. 418, a 1 zł. 30 ct. co do połowy realności whl. 419 objętej.
C. k. Sąd powiatowy.
Kałusz, 26 marca 1892.

L. 4176 (4348 1—3)

Dnia 16 sierpnia i 21 września 1892, zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Chaima Erdheima pod lk. 149 w Sośnicy, wyk. hip. 144 na rzecz Jakóba Beka o 548 zł.

Cena wywołania 1150 zł.

Wadyum 115 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem wierzycieli nieznanych Władysław Janicki w Radymnie.

C. k. sąd powiatowy.

Radymno, 17 czerwca 1892.

L. 5656 (4346 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Limanowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 35 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Piotra Kuliga w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 56 gminy kat Zamieście II góry objętej dłużniczki Katarzyny z Tajdusiów Kuligowej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 22 sierpnia i dnia 12 września 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Młodzik w Limanowy,

Wadyum wynosi 29 zł. 43 ct.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 25 kwietnia 1892.

L. 6050 (4342 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej miasta Brody przeciw Chanie Matli Dauer o 299 zł. 27 ct. zpn. zawiadamia, iż dnia 8 sierpnia i 9 września 1892, każdym razem o godz. 10 rano w B. III odbędzie się na rzecz gminy miasta Brody przymusowa publiczna licytacya realności wyk. hip. 248 księgi gruntowej gminy Brody objętej na imię Chany Matli Dauer wpisanej, z tem, iż realność ta na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, na drugim zaś terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w sumie 4940 zł. 50 ct., zakład zaś wynosi 247 zł., czyli 5 prc. ceny wywołania.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kuratorem Adam Studziński, obecnie w Sołotwinie zamieszkały.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 9 maja 1892.

L. 4911 (4265 1—3)

A V I S O.

Auf das in Nr. 165 vom 22 Juli 1892 dieses Blattes verlautbarte Aviso wegen Lieferung des Regie-Bedarfes an Heu für die Station Rzeszów wird aufmerksam gemacht.

Die näheren Bedingnisse können bei der k. und k. Intendanz des 10 Corps zu Przemyśl bis 9 August 1892 zwischen 10 und 12 Uhr Vormittags eingesehen werden.

Przemyśl, am 17 Juli 1892.

Konkursa.

L. 31423 (4279 3—3)

Konkurs na posadę kontrolora przy ck. urzędzie pocztowym w Drohobyczu IX klasy rangi i kaucyę w wysokości całorocznej płacy.

Podania należy wnieść najpóźniej do 30 lipca br. do ck. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 18 lipca 1892.

Upadłości.

L. 22288 (4281 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Berla Blatta, kupca w Krakowie na Stradomiu l. 7 a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c.k. radcę sądu krajowego Cholewkę a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Adolfa Grossa z substytucyą pana adwokata dr. Adolfa Fischlera.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 9 sierpnia 1892 przed komisarzem w biurze nr, 15 wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, które by ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 25 października 1892 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 7 listopada 1892 o godz. 10 rano w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 19 lipca 1892.

L. 6375 (4338 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie na zasadzie §. 63 ustawy konkursowej zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Jeremiasza Haara nieprotokołowanego drukarza w Tarnobrzegu i jego żony Estery Haara, mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ord. konkurs. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Franciszka Reisa ck. sędziego w Tarnobrzegu a tymczasowym zarządcą masy pana Samuela Winklera adwokata krajowego w Tarnobrzegu z substytucyą pana dr. Wilhelma Rebena adwokata krajowego w Tarnobrzegu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 4 sierpnia 1892 o godzinie 10 rano przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku gdyby się proces w toku znajdował do dnia 3 października 1892 w c k. sądzie obwodowym w Rzeszowie, podług przepisu ordynacyi konkursu, unikając szkodliwych skutków lub u komisarza konkursowego prawa zgłosili a na terminie na dzień 2 listopada 1892 o godzinie 10 rano, w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele którzy w Tarnobrzegu lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnobrzegu zamieszkałego w celu doręczania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Rzeszów, dnia 21 lipca 1892.

Wyroki prasowe.

L. 14876 (4355)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny orzekł na mocy §§. 89 i 493 spr. k. i § 37 upr., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 6 czasopisma: „Bocian" z dn. 15 lipca 1892 pod napisem „Zbytnia lojalność" zawiera znamiona zbrodni obrazy Majestatu z §. 63 ub zaś rycina i wiersze umieszczone na ostatniej stronicy tegoż samego numeru zawiera znamiona występku z §. 488 uk. i art. V. ustawy z 17 grudnia 1862 l. 8 Dz. p. p. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów a zazabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 19 lipca 1892.

L 14515 (4356)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych na mocy §. 493 pk. orzekł: że treść broszur w języku rosyjskim drukowanych:

1. Sławiańskij jeżehodnyk, zbornyk stałej po sławianowidiniu 1877 hod izdania wtoryj z pryłożeniem not sławiańskoho marsza, zostawył Nykołaj Zaderackij Kijew typografia M. N. Milewskoho.

2. Izwistia Petersburskaho sławiańskoho błahotworitelnaho obszczestwa Nr. 2 Fewral 1888 — hod piatyj. S. Peterbure typografia W. W. Komarowa 1888.

3. Strannyk duchownyj żurnał — dewiatyj hod izdania pod nowoj redakciej 1889 Januar tom perwyj S. Peterburg zawiera znomiona czynów karygodnych, a to pierwszej zbrodni z § 64, 65 i 58, drugiej znamiona zbrodni z §. 58 i występku z §. 300 uk. o trzeciej a trzeciej znamiona zbrodni z §. 58 uk. i występku z §. 303 uk.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie powyższych broszur.

C. k. Sąd krajowy karny.

Lwów, dnia 16 lipca 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 8621 (3725 3—3)

Kołomyjski Sąd obwod. ustanowił w sprawie kołomyjskiej kasy oszczędności przeciw Salamonowi Schächter Ozyasza i innym pto 28 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Salamona Schächtera Ozyasza kuratorem adwokata Ilnickiego z zastępstwem adwokata Kaweckiego i doręczył kuratorowi adwokatowi Ilnickiemu nakaz zapłaty z 28 maja 1892 l. 7509 dla Salamona Schächtera Ozyasza przeznaczony.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 8553 (3749 3—3)

Kołomyjski sąd obwowodowy ustanowił w sprawie wekslowej Stowarzyszenia kredytowego dla rękodzieł i przemysłu w Kołomyi przeci Dawidowi i Sarze Grumerom pto 20 zł. wa. zpn. kuratorem dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych Dawida Grumer i Sary Grumer adwokata dr. Zipsera ze substytucyą adwokata dr. Rittigsteina i doręczył kuratorowowi dr. Zipserowi nakaz zapłaty z 4 czerwca 1892 l. 7889 dla Dawida i Sary Grumerów przeznaczony.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 8622 (3726 3—3)

Kołomyjski Sąd obwod. ustanowił w sprawie kołomyjskiej kasy oszędności przeciw Wigdorowi Herschowi Salzman Chaima i innym pto 285 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Wigdora Herscha Salzmanna Chaima kuratorem adwokata Ilnickiego z zastępstwem adwokata Kaweckiego i doręczył zarazem przeznaczony dla Wigdora Herscha Salzmana Chaima nakaz zapłaty z 28 maja l. 7510 kuratorowi adwokatowi. Ilnickiemu.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 3081 (3724 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Jaśle zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Nowaka, że przeciw niemu wniósł Samuel Holzer skargę de praes. 18 czerwca 1892 l. 3081 o nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. zpn., i że w skutek tego nakaz zapłaty wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Adamskiemu doręczony został.

Wzywa się przeto Michała Nowaka, aby temuż kuratorowi potrzebnej do obrony informacyi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż w przeciwnym razie złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, 18 czerwca 1892.

L. 4816 (3790 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Szymona Simche i Leiby Haców, że dla doręczenia im rezolucyi tabularnej l. 9929 w sprawie spadkowej po Samuelu Hacku i dla zawarcia umowy w przrzedmocie nadania na gruntach do nich należących prawa poszukiwania i wydobywania ropy itd. ustanioно dla nich kuratorem dr. Jana Jugendfeina adwokata w Krośnie.

Krosno, dnia 2 czerwca 1892.

L. 1744 (3736 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, iż w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Apolinaremu Malinowskiemu o 1300 zł. wa. zpn. ustanowił celem doręczenia ts. uchwały tabularnej z dnia 31 marca 1885 l. 7451 niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Apolinaremu Malinowskiemu kuratorem Oleksę Cymbała z Łahodowa.

Wzywa się zatem Apolinarego Malinowskiego, aby mianowanemu kuratorowi informacyi udzielił, albo innego zastępcę prawnego ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, 24 lutego 1886.

L. 3344 (3723 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach jako sąd handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu w Ameryce Judę Hersza Weinstocka, że w dniu 17 czerwca 1892 l. 3344 wniósł przeciw niemu Moses Kermisch z Brzeżan prośbę o nakaz zapłaty sumy 50 zł. zpn. że nakaz zapłaty równocześnie został wydany i ustanowionemu dla nieobecnego pozwanego kuratora adw. dra Schätzla w Brzeżanach się doręcza.

C. k. Sąd obwodowy.

Brzeżany, 18 czerwca 1892.

L. 4549 (3692 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Pilznie w sprawie egzekucyjnej ck. Prokuratoryi skarbu we Lwowie imieniem fundacyi stypendyjnej śp. Leona Boznańskiego, działającej przeciw Jakóbowi i Tekli Warzechom z Lubczy o resztujęce 16 zł. 87 ct. zpn. zawiadamia egzekuta Jakóba Warzechę niewiadomo gdzie przebywającego, że dla niego i niewiadomych jego sukcesorów i prawonabywców ustanowiono kuratora ad actum w osobie Tytusa Bujnowskiego, ck. notaryusza w Pilznie i temuż doręczono przeznaczoną dlań tutejszosądową rezolucyę z dnia 9 kwietnia 1892 l. 1573, którą celem zaspokojenia powyższej wierzytelności na egzekucyjną sprzedaż publiczną realność egzekutów lwh. 382 ks. gr. gminy Lubcza zezwolono.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 11 czerwca 1892.

L. 12027 (4246 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia niewiadomego z nazwiska z życia i miejsca pobytu właściciela wierzytelności w sumie 1267 zł. 30 ct. w stanie biernym realności pod l. k. 42 starą i 37 nową w Drohobyczu położonej, zaintabulowanej, że Chaim Leib Werdinger przeciw niemu na dniu 28 kwietnia 1892 l. 12027 pozew o uznanie za zgasłe i wykreślenie praw hipoteki wierzytelności 1267 zł. 30 ct. w stanie biernym realności pod l. k. 42 starą, 37 nową w Drohobyczu położonej jako kaucyi danej dla Dr. Kikiewicza i Pawła Dziamskiego, zaintabulowanej, wniósł i że termin do rozprawy na dzień 23 sierpnia 1892 o godzinie 9 rano jest wyznaczonym.

Kuratorem dla pozwanego ustanowionym jest adw. dr. Taubenfeld, któremu pozwany środki do obrony udzielić lub innego pełnomocnika ustanowić lub też osobiście na terminie jawić się ma.

Z c. k. sądu powiatowego.

Drohobycz, 18 maja 1892.

L. 1687 (3758 3—3)

Franciszka Oleksińska vel Olesińska zmarła 9 grudnia 1880 w Krakowcu bez rozporządzenia ostatniej woli.

Wzywa się nieznanych spadkobierców którymby prawa do tego spadku przysługiwały ażeby w przeciągu roku się tu zgłosili, gdyż inaczej pertraktacya spadku dla którego ustanawia się Ludwika Dellera w Krakowcu kuratorem z deklarowanymi spadkobiercami przeprowadzoną i tymże spadek przyznany będzie, nie objęta część spadku lub gdyby się nikt nie zgłosił cały spadek Państwu jako bezdziedziczny przypadnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, 5 maja 1892.

L. 6396 (3684 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Jaśle zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Marcelego Syzdka, iż dla niego w sprawie Wojciecha Dziedzica przeciw niemu i towarzyszom o własność i posiadanie gospodarstwa l. kon. 18 w Siedliskach ustanowił kuratorem ad actum p. dra Władysława Chwaliboga adwokata w Jaśle i temuż uchwałę egzekucyjną z 16 czerwca 1891 l. 4995 wręczył

Wzywa sąd zatem Marcelego Syzdka, aby swemu kuratorowi w należytym czasie środki obrony dostarczył, lub innego zastępcę sądowi wskazał, gdyż inaczej skutki zaniedbania sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jasło, dnia 8 grudnia 1891.

L. 5545 (4043 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Benjamina Straussa odnośnie do edyktu z dnia 9 czerwca 1892 l. 4806, iż w miejsce adwokata dr. Raschke został dla niego kuratorem ck. notaryusz Bronisław Sądecki w Żywcu ustanowionym.

Zywiec, dnia 28 czerwca 1892.

L. 2534 (3773 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu zawiadamia nieznanych z miejsca pobytu Udlę Perlę Reiss i Efroima Reiss, że w celu doręczenia im tusąd. uchwały z 5 października 1891 l. 7888, tudzież później zapaść mających uchwał w sprawie egzekucyjnej ck. uprz. gal. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Dawidowi Kitaj i nnym o 1209 zł. 69 ct. zpn., ustanowiono dla nich kuratorem p. Jakóba Kruh w Zbarażu, któremu swe środki obrony podać mają.

C. k. Sąd powiatowy

Zbaraż, dnia 26 marca 1892.

L. 3841 (3799 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu: Bonę, Franciszkę, Kamilę i Feliksa Pietrzyckich, Józefa Śliwińskiego i Karola Sobotę, że celem doręczenia im tusądowej uchwały tabularnej z d. 9 kwietnia 1892 l. 3841, którą zezwolono na wykreślenie ze stanu biernego 3/5 części dóbr Chmielówka czyli Wieniawka, tusądowym wykazem hipotecznym 348 objętych, ciążącego na tych dobrach na rzecz śp. Józefa Pietrzyckiego prawa dożywotniego użytkowania dóbr Chmielówka czyli Wieniawka, wraz z wszystkimi nadciężarami, na rzecz ich ciążącymi, ustanowił im kuratora ad actum w osobie adw. dr. Trzcienieckiego.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, 9 kwietnia 1892.

L. 4809 (3801 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach odnośnie do tusąd. ogłoszenia z dnia 19 lipca 1884 l. 10958 zamieszczonego w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej Nr. 261, 262 i 263 z roku 1884, zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Feigę Antreiber i Azriela Lipę Podzamczera, iż w miejsce dotychczasowego kuratora adw. dr. Brauna ustanawia się dla nich kuratorem adw. dr. Dołżyckiego w Brodach, któremu doręcza się wszelkie uchwały w tej sprawie dla nich przeznaczone.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, 30 marca 1892.

L. 9464 (3833 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Macieja Fudali i Maryę Fudali, że na prośbę Leopolda Seidlera przeciw nim nakaz zapłaty sumy wekslowej 400 zł. zpn. pod dniem 27 czerwca 1892 l. 9464 wydano, i że takowy ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Mantlowi doręczono.

Wzywa się zatem niewiadomych z miejsca pobytu Macieja Fudali i Maryę Fudali, ażeby możliwe środki obrony kuratorowi podali lub sądowi innego zastępcę wskazali, gdyż w razie przeciwnym sprawa ta z kuratorem wedle ustawy przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 27 czerwca 1892.

L. 12052 (3874 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Wojciecha Onika, że tusądowa rezolucya z dnia 3 marca 1890 l. 1608 w sprawie hipotecznej realności lwh. 46 gminy Skrzyszów zostaje doręczoną adwokatowi dr. Chodackiemu w Tarnowie, którego się kuratorem ustanawia.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnów, 4 czerwca 1892.

L, 18922 (3876 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Sęka, że dnia 10 grudnia 1890 zmarł w Janowicach Jan Sąk z pozostawieniem kodycylu, i wzywa Wojciecha Sęka, aby w przeciągu roku jednego zgłosił się w tut. sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Mieczysławem Gałeckim dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnów, 25 lipca 1891.

L. 9125 (3875 3—3)

Zawiadamia się nieznanych z miejsca pobytu: Jana Jasiaka, Michała Jasiaka, Józefę Lachową i Ludwika Jasiaka, iż ciotka ich Agata Klichowa zmarła w Bobrownikach wielkich z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli, mają zatem w terminie jednorocznym od dnia ogłoszenia w tutejszym sądzie oświadczenie spadkowe wnieść, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem ich Feliksem Sledziem ukończone będzie.

Z ck. Sądu pow. miej. del.

Tarnów, 18 czerwca 1892.

L. 1033 (3823 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wojniłowie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej po Jaciu Biłanie kuratorem Fedia Łeśiuka z Siwki i doręcza ostatniemu tusądową z dnia 25 września 1890 l. 4319 dozwalającą wpis prawa właności na rzecz Wasyla Biłana

Wojniłów, 27 lutego 1892

L. 8583 (3871 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kupieckiego Towarzystwa eskontowego w Kołomyi przeciw Scheierowi Weiser, Eisigowi Weiser i Itzigowi Szubert pto 45 zł. ustanowił kuratorem dla współpozwanego z życia i miejsca pobytu niewiadomego Itziga Szuberta adwokata Herdliczkę z substytucyą adwokata Ilnickiego i doręczył mu nakaz zapłaty z 18 czerwca 1892.

Kołomyja, 18 czerwca 1892.

L. 2618 (3808 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach zawiadamia niewiadomego z pobytu Karola Ryniewicza, że Mojżesz Eliasz wniósł przeciw niemu pozew w dniu 21 stycznia 1892 l. 670 o zapłacenie 259 zł. 51 ct. wa. w skutek czego termin do rozprawy na dzień 26 września 1892 wyznaczono.

Wzywa się przeto nieobecnego, aby ustanowionemu dlań p. adw. dr. Strowskiemu potrzebną do obrony informacyą dał lub innego zsstępcę sobie ustanowił inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy

Ropczyce, dnia 30 maja 1892.

L. 4193 (3864 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jabóba Swięcha z Niedźwiedzy, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku przeciwko niemu o 200 zł. wa. zpn. ustanowił dla niego kuratorem ad actum dr. Stanisława Bartmana z Wojnicza.

Wzywa się go zatem, aby w sądzie tutejszym się zgłosił lub innego pełnomocnika swego podał, bowiem w razie przeciwnym sprawa z ustanowionym kuratorem przewiedzioną zostanie.

Wojnicz, dnia 7 czerwca 1892.

L. 4706 (3884 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Świerczka, że ts. rezolucya tabularna z dnia 27 kwietnia 1891 l. 6093 do niego wystosowana, ustanowionemu adw. dr. Sterkowiczowi doręczoną została.

Nowy Sącz, 12 kwietnia 1892.

L. 4944 (3891 3-3)

In der Bagatellrechtssache des Hersch Bernsohn wider Moses Moses Hammer wegen Zahlung von 50 fl. s. N. G. wird für dem ausserhalb der Gränzen des kk. österreichischen Staates in Jassy in der Moldau sich aufhaltenden Belangten Moses Hammer Herr Abraham Dawid Schweiger aus Budzanów zum Curator ad actum der Zustellung des Klagsbescheides vom 30 Juni 1892 Zl. 4944 und zur Durchführung des ganzen Rechtsstreites bestellt.

Zur Verhandlung wurde der Termin auf den 24 Augus. 1892 um 9 Uhr Vm. bestimmt.

Hievon wird Moses Hammer mit der Aufforderung in die Kenntniss gesetzt, dass er bei dem festgesetzten Termine entweder persönlich oder durch einen gehörig ausgewiesenen Bevollmächtigten zu erscheinen, oder dem bestellten Curator eine genaue Information zur Durchführung des Rechtsstreites zu ertheilen habe, widrigens die nachtheiligen Folgen er sich selbst zuzuschreiben haben werde.

K k. Bezirksgericht.

Budzanów, den 30 Juni 1892.

L. 7614 (3862 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu jako władza spadek po śp. Iwanie Czawasie w Poturzycy dnia 9 marca 1883 z pozostawieniem ustnego kodycylu, którego ważność jest obecnie wątpliwą zmarłym pertraktująca wzywa edyktem tym ustawową spadkobierczynię i siostrę tegoż Jewkę Podrobek z miejsca pobytu niewiadomą, aby w ciągu roku od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu licząc bądź sama, bądź przez pełnomocnika w sądzie tutejszym się zgłosiła i oświadczenie do spadku tego wniosła, gdyż po upływie tego czasu, spadek ten w jej imieniu przez kuratora jej p. dra Władysława Semetkowskiego w Sokalu mieszkającego przyjętym, i pertraktacya ukończoną będzie, a przypadający jej ewent. czysty spadek dla niej do depozytu sądowego złożony zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Sokal; 25 maja 1892.

L. 3979 (3867 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach podaje do wiadomości, że dnia 6 października 1889 w Gliniku mariampolskim zmarł bez pozostawienia ważnego rozporządzenia ostatniej woli Jan Kiwacz i że do spadku po nim przychodzi syn jego Józef Kiwacz.

Ponieważ miejsce pobytu tegoż Józefa Kiwacza jest niewiadome, dlatego wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia wyżej wyrażonego, w tutejszym sądzie się zgłosił i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Ludwikiem Mitusiem dla niego ustanowionym

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice, 22 lipca 1891.

L. 7884 (3870 3—3)

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Kołomyi w sprawie wekslowej stowarzyszenia dla rękodzieł i przemysłu w Kołomyi przeciw Süssmanowi Oberländer, Mechlowi Oberländer i Seligowi Schneebalg pto 200 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Mechla Oberländera ustanowił kuratorem tut. adw. dra Milgrona z substytucyą tut. adw. dra Rittigsteina, a dla niewiadomego z miejsca pobytu Sealiga Schneebalga tut. adw. dr. Allerhanda z substytucyą tut. adw dra. Zipsera i doręczył pierwszym ts. nakaz zapłaty z dnia 21 maja 1892 l. 7026.

Wzywa się tedy tychże pozwanych, by ustanowionym kuratorom potrzebnych informacyi udzielili.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Kołomyja, dnia 4 czerwca 1892.

L. 731 (3868 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi jako instancya realna zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Sturm iż na prośbę Jony Spiegelmana, Małki Spiegelman i Lejby Fruchtera z 18 stycznia 1892 l. 731 dozwolono uchwałą z 6 lutego 1892 l. 731 wydzielenie z wyk. hip. l. 230 ks. gr. dla I dzielnicy miasta Kołomyi, parc. bud. l. kat. (137/2), powstałej z podziału parceli bud. l. 137, utworzenie dla takowej w tej samej księdze gruntowej nowego ciała hipotecznego i zaintabulowanie prawa własności takowego na rzecz wspólną Jony i Małki Spiegelmanów, zarazem ciężary hipoteczne, na ciele whl. 230/I wpisane, a w szczególności prawo zastawu dla sumy 1000 zł. na podstawie skryptu z daty 12 cz rwca 1820 na rzecz Franciszka Sturma zaintabulowane, na nowo utworzone ciało hipoteczne w przymiocie hipoteki łącznej jako na kasę uboczną przeniesiono, że do zastępywania go w tej sprawie kuratora w osobie tutejszego adw, Ilnickiego z substytucyą adw. Kaweckiego ustanowiono i dotyczącą uchwałę dla niego przeznaczoną temuż kuratorowi doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 6 lutego 1892.

L. 15007 (3913 3—3)

C. k. Sąd krajowy zarządzając na prośbę Henryka Jasieńskiego postępowanie w celu umorzenia książeczki udziałowej nr. 295 Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie na imię Henryka Jasieńskiego tudzież na sumę 500 zł. opiewającej wedle twierdzenia podającego zaginionej wzywa posiadadacza tej książeczki udziałowej, aby takową w przeciągu roku sześciu tygodni i sześć dni licząc od ostatniego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej okazał tut. sądowi tem pewniej, ile że inaczej ta książeczka na ponowne żądanie uznaną będzie za pozbawioną wszelkiej mocy a Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie przestanie posiadaczowi tej książeczki udziałowej być za nią odpowiedzialnem.

Kraków, 20 maja 1892.

L. 4390 (3856 3—3)

C. k. Sąd powiatowy m. dlg. w Złoczowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu a rzekomo w Baazylii przebywającego Dmytra Sołtowskiego, iż tus. uchwałą tabularną z 28 lutego 1891 l. 1383 dlań przeznaczona do rąk ustanowionego dlań kuratora Mikołaja Sołtowskiego syna Mykiety w Strutynie doręczoną została.

Złoczów, dnia 5 kwietnia 1892.

L. 14936 (3901 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wawrzyńca Gardulskiego, że przeciw niemu wniósł Nuchem Hofstätter pozew de prs. 4 maja 1892 l. 13347 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 200 zł wa z przyn.' i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 6 maja 1892 l. 13347 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Olearskiemu z substytucyą adw. dr. Raczyńskiego w Krakowie i poleca Wawrzyńcowi Gardulskiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostaczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków; dnia 27 maja 1892.

L. 14876 (3903 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksadra Domhera, iż w skutek skargi wekslowej, wniesionej przez Towarzystwo Zaliczkowe w Krakowie, uchwałą z dnia 12 kwietnia l. 11102 wydano przeciwko niemu nakaz zapłaty, polecający mu, jako przyjemcy wekslu zapłacenie sumy wekslowej 109 zł. wa. zpn., i że w celu doręczenia tegoż nakazu zapłaty ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. dr. Kastorego z substytucyą adw. dr. Kirchmayera.

Kraków, 20 maja 1892·

L. 15137 (3904 3—3)

C. k. Sąd krajowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Natana Schramma, iż ts. uchwałą z dnia 5 lutego 1892 l. 2912 zarządzono intabulacyę prawa własności części realności pod lk 245 dz. VIII. lit. A. oznaczonej, dotąd na imię Natana Schramma wpisanej na rzecz Zboru Izraelickiego w Krakowie, i że w celu doręczenia tej uchwały ostanowiono adw. dr. Bermana kuratorem ad actum niewiadomego z miejsca pobytu Natana Schramma.

Kraków, 27 maja 1892.

L. 7891 (3955 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kupieckiego towarzystwa eskomptowego w Kołomyi przeciw Amzlowi Feuer i Tow. 100 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Icka Schuberta adwokata dr. Schustera z substytucyą adwokata dra Rittigsteina i doręczył kuratorowi nakaz zapłaty z 4 czerwca 1892 l. 7891 dla Icka Schuberta przeznaczony.

Kołomyja, 4 czerwca 1892.

L, 3468 (3945 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie w sprawie egzekucyjnej Galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Janowi Sabajowi i Annie Sabaj i innym o zapłacenie kwoty 140 zł. 64 ct. zpn. ustanawia dla niewiad. z miejsca po. Anny Sabaj kuratora w osobie adwokata dr. Krudzielskiego i temuż doręcza tutejszo sądową rezolucyę z dnia 31 grudnia 1891 l. 9265 i o tem też Annę Sabaj zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 31 maja 1892.

. 4426 (3704 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie powiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Grzegorza Semczyszyn i Katarzyny Semczyszyn, iż celem doręczenia im tus uchwały tabularnej z 24 maja 1890 l. 3879, którą na podstawie kontraktu kupna sprzedaży z daty Złoczów 11 sierpnia 1880 i 14 lipca 1882 wpisano prawo własności do części realności wyk. hip. 327 ks. grunt. miasta Złoczowa objętej przez Grzegorza i Katarzyny Semczyszyn nabytych na rzecz Franciszka Krzysika a względnie tegoż prawonabywców kuratorem adw. dr. Kołaczkowski ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Złoczów, 18 czerwca 1892.

L. 6042 (3784 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leopolda Schreiera, że na prośbę Maryi Serafin przeciw niemu z dnia 26 kwietnia 1892 do l. 6046 nakaz zapłaty sumy wekslowej 800 zł. zpn. wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Schwarzowi doręczony został.

Wzywa się przeto Leopolda Schreiera, ażeby temuż kuratorowi swemu środków dowodowych dostarczył, lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej skutki zaniedbania tych ostrożności ponosić będzie musiał.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 26 kwietnia 1892.

L. 4664 (3967 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, że po zmarłym w Nieszkowicach małych 10 czerwca 1888 Benedykcie Gajku przychodzi do spadku Kazimierz Gajek, a pouieważ miejsce jego zamieszkania nie jest wiadomem, przeto wzywa się go, aby w ciągu jednego roku od dnia niżej podanego, do spadku się zgłosił i deklaracyę wniósł, inaczej bowiem spadek zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem Rachwałem Maciuszkiem będzie przeprowadzony.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Bochnia, dnia 20. kwietnia 1892.

L. 3990 (4027 2—3)

W dniu 10 lutego 1891 umarł w Tuchowie Józef Klimek bez rozporządzenia ostatniej woli.

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu jego syna Marcina Klimka, aby w przeciągu roku od dnia niżej oznaczonego zgłosił się do sądu i wniósł deklaracyę, gdyż inaczej spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Ksawerem Klimkiem petraktowany będzie.

Tuchów, dnia 22 czerwca 1892.

L. 55834 (4377)

Ogłoszenie

Równocześnem orzeczeniem c. k. Namiestnictwa z 5 kwietnia 1892 L. 19268 rozwiązane zostało na mocy §. 24 ustawy z 15 listopada 1867 Dz. u. p. nr. 134 stowarzyszenie „Czytelnia naukowa“ we Lwowie z powodu przekroczenia zakresu działania oznaczonego statutami.

Co się niniejszem w myśl §. 27 ustawy z 15 listopada 1867 D. u. p. nr. 134 podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 21 lipca 1892.

L. 1234 (4357)

Obwieszczenie.

Autoryzowany inżynier górniczy Erazm Barącz w Gorlicach przenosi siedzibę swoją do Lwowa z dniem 1 sierpnia b. r.

Z c. k. Starostwa górniczego.
W Krakowie, 19 lipca 1892.
C. k. Starosta górniczy.
Stengel m. p.

L. 3629 (4352)

Na skutek podania ck. Dyrekcyi ruchu koleji państwowych w Krakowie de praes. 29 grudnia 1888 l. 6045 imieniem wys. ck. Rządu wniesionego, ck. sąd tutejszy zarządza w myśl § 18 ust. z 19 maja 1874 l. 70 Dz. up. dochodzenia celem wypośrodkowania nabytych pod budowę ck. państwowej kolei żelaznej linii Sucha-Skawina, gruntów w gminie katastralnej Sucha, i wzywa niniejszym edyktem wszystkich, którzyby się czuli pokrzywdzonymi żądanem wydzieleniem gruntów kolejowych z uwolnieniem od wszelkich ciężarów hipotecznych, aby w terminie edyktalnym najdalej do dnia 1 listopada 1892 wnieśli w tutejszym sądzie zarzuty ustnie lub pisemnie.

Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione.

Grunta wydzielić się mające wymienione są w podaniu, które w sądzie może być przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.
Ślemień, dnia 30 czerwca 1892.

L. 3783 (3981 2—3)

Wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców zmarłego w Ostrowie dnia 29 maja bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Józefa Karczmaryka, syna nieślubnego zmarłej Jadwigi z Karczmaryków Stawowicz, by swe prawa do tego spadku w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie zgłosili i przy takowych oświadczenia wnieśli, gdyż inaczej spadek ten, dla którego tymczasowo kuratorem Sebastyan Siara ustanowionym został, tylko tym którzy swe prawa wykażą i oświadczenie wnio są przyznanym zostanie, zaś nieprzyjęta część spadku, albo w braku oświadczenia w ogóle cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przypadnie.

C. k. Sąd powiatowy.
Radymno, 13 czerwca 1892.

L. 4528 (4037 2 3)

C. k. Sąd powiatowy uwiadamia Leiję Harnisch niewiadomą z miejsca pobytu, że przeciw niej wniósł dnia 18 czerwca 1892 l. 4528 Markus Brettschneider pozew drobiazgowy o zapłacenie kwoty 30 zł. 91 ct. termin do rozprawy na dzień 26 sierpnia 1892 pod rygorem §. 28 post. drob. wyznaczono i kuratorem Mafteja Warenicę ustanowiono.

Wzywa się ją, aby na tym terminie sama stanęła, alko kuratorowi środki dowodowe dostarczyła, inaczej złe skutki ze zaniedbania wynikające sama sobie przypisze.

Husiatyn 20 czerwca 1892.

L. 15151 (3905 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Józefa Mazurkiewicza wdraża postępowanie w celu umorzenia dokumentu (weksla bez podpisu wystawcy) z daty Kraków 14 marca 1892 na 480 zł. opiewającego za trzy miesiące od daty płatnego przez Józefa Mazurkiewicza przyjętego i wzywa każdego ktoby był w posiadniu tego dokumentu, aby takowy w przeciągu jednego roku, od dnia ogłoszenia edyktu po raz trzeci w urzędowej Gazecie Lwowskiej tem pewniej okazał, ile że w razie przeciwnym za umorzony i za pozbawiony wszelkiej mocy uważanym będzie.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 21 maja 1892.

L. 9353 (3933 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z miejsca pobytu nieznanego Samuela Rosenblütha, że Józef Kupfermann prośbę de praes. 1 lipca 1892 l. 9353 przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 60 zł, wniosł. któremu żądaniu uchwałą z dnia 2 lipca 1892 l. 9353 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego kuratora w osobie adw. dr. Glanza z zastępstwem adw. dr. Niemczynowskiego w Przemyślu i poleca pozwanemu, aby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Przemyśl, 2 lipca 1892.

L. 25222 (3953 2—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Błażeja Hubisza dnia 4 maja 1892 do l, 19187 wniesionej. wdrożonem zostałk postępowanie amortyzacyjne co do kartki zastawniczej Banku zastawniczego kredytowego we Lwowie z daty Lwow 14 grudnia 1891 nr. 8779.

Wzywamy zatem ewentualnego posiadacza tejże, aby kartkę zastawniczą z daty Lwów, 14 grudnia 1831 l. 8779 w ciągu jednego roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej tem pewniej tut. sądowi przedłożył, ileże po bezkutecznym upływie tego terminu kartka ta na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznaną zostanie.

Lwów, 18 czerwca 1892.

L. 5546 (3949 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żywcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Benjamina Straussa odnośnie do edyktu z dnia 9 czerwca 1892 l. 4807, iż w miejsce adw. dr. Raszki został dla tegoż kuratorem c. k. notaryusz Bronisław Sądecki w Żywcu ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.
Żywiec, dnia 28 czerwca 1892.

L. 1056 (3944 2—3)

Niewiadomych spadkobierców Nadezdy Fraenkel dnia 25 lipca 1883 w Podgórzu zmarłej wzywa się, by w przeciągu jednego roku swe prawa do spadku zgłosili i wykazując takowe oświadczenie dotyczące wnieśli, w razie bowiem przeciwnym pertraktacya spadku dla którego kuratorem adwokat dr. Jan Jakóbowski w Krakowie ustanowiony został tylko z oświadczonymi spadkobiercami sąd przeprowadzi, ewentualnie nie objętą część lub cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przyzna.

C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze dnia 17 marca 1892.

L. 13705 (4301 2—3)

C. k. Sąd zawiadamia niniejszem Efroima Kleinhändlera z miejsca pobytu niewiadomego o ustanowieniu dlań kuratorem tutejszego adwokata dr. Kronhelma z zastępstwem adwokata dr. Goldhammera celem doręczenia uchwał ts. z d. 15 czerwca 1892 l. 11417 i 11556 zapadłych w sprawie egze kucyjnej Hermana Hellera przeciw niemu o 100 zł. z pn.

Tarnów, dnia 14 lipca 1892.

L. 30336 (3996 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 31 grudnia 1889 l. 53989 wniosło towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw Isacherowi Kornblüh prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 258 zł. 91 ct.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Isachera Kornblüh nie jest wiadome został dla niego w załatwieniu podania de praes. 6 lipca 1892 l. 30336 uchwałą tej samej daty adw. dr. Kulikowski kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Kwiatkowski mianowany.

Wzywa się zatem Isachera Kornblüh, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 6 lipca 1892.

L. 3999 (4324 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ulanowie zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Markusa Spirę, iż przeciw niemu wytoczył Benjamin Eder pod dniem 4 lipca 1892 do l. 3999 pozew drobiazgowy na dzień 16 sierpnia 1892 wyznaczono.

Wzywa się zatem Markusa Spirę, aby na terminie albo osobiście stanął lub udzielił informacyi kuratorowi dla niego ustanowionemu Aronowi Altmanowi z Ulanowa lub wreszcie innego pełnomocnika sądowi wymienił pod rygorem skutków prawnych.

Ulanów, dnia 8 lipca 1892.

L. 6595 (4309 2—3)

C. k. Sąd w Tarnopolu wprowadza na żądanie ck. Prokuratoryi Państwa przeciw zbiegłemu Tomkowi Banachowicz z Trembowli lat 50 gr. kat. obrz., żonatemu rodem i zamieszkałemu w Trembowli o zbrodnię kradzieży z § 171, 173, 174 II b. i d. i 176 II a. n. k. prawomocnie oskarzonemu, postępowanie zaoczne przez pozew publiczny.

W następstwie tego wzywa się wymienionego oskarzonego, aby w ciągu jednego miesiąca stawił się przed sądem i usprawiedliwił się z czynu jemu zarzuconego, gdyż inaczej przeciw niemu jako nieposłusznemu postąpi się według ustawy i wzbroni mu się wykonywania praw obywatelskich.

C. k. Sąd obwodowy.
Tarnopol, 13 lipca 1892.

L. 13763 (3906 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Bluma, że przeciw niemu wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Bochni pozew de praes. 20 marca 1892 l. 8430 o wydanie nakazu zapłaty resztującej sumy wekslowej 465 zł. 43 ct. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 22 marca 1892 l. 8430 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr Adolfowi Grossowi w Krakowie i poleca Jakóbowi Blumowi, aby kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 13 maja 1892.

L. 14715 (3907 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia nieobecnego Władysława Pruszkowskiego, iż w sprawie Stanisława Thullie przeciw niemu pto. 600 zł. i pto 400 zł. celem doręczenia ts. uchwały z 8 stycznia 1892 l. 255 i 8 stycznia 1892 l 395 i następnych, ustanowił kuratorem ad actum adw. dra. Olearskiego w Krakowie, z substytucyą adw. dra Deichesa, i poleca Władysławowi Pruszkowskiemu, aby potrzebnych środków obrony temuż kuratorowi dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał, i o tem sądowi doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki tego zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 20 maja 1892.

L. 2219 (3989 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach w sprawie Chaima Wagnera o zaintabulowanie praw własności do realności wyk. hip. l. 294 ks. gr. gm. Zaleszczyki dla niewiadomej z miejsca pobytu Michaliny Odolskiej recte Odańskiej zamężnej Sawickiej kuratora w osobie adwokata dr. Stoklasę ze Zaleszczyk.

Wzywa się przeto Michalinę Sawicką, aby w przeciągu 3 miesięcy podała swe miejsce zamieszkania, lub ustanowiła pełnomocnika, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sama sobie przypisać bedzie musiała.

Zaleszczyki, dnia 16 marca 1892.

L. 6077 (3964 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach jako władza spadek pertraktująca uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Samuela Herscha Komrowera, że tenże konkuruje do spadku po zmarłej w Brodach 29 kwietnia 1883 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia swej babce Scheindli Komrower urodz. Krems.

Wzywa się więc Samuela Herscha Komrowera, aby się zgłosił w ciągu jednego roku do ustanowionego dlań kuratora dr. Grossa adwokata krajowego w Brodach i swe oświadczenia do spadku wniósł lub też innego pełnomocnika ustanowił, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z tymże kuratorem przeprowadzone a przypadająca na kuranda część spadkowa aż do udowodnienia tegoż śmierci w sądzie przechowaną będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Brody, 29 kwietnia 1892.

L. 8455 (3914 2—3)

Vom k. k. Kreis- als Handels-Gericht in Tarnopol wird über Ansuchen der Taube Grosstern in Tarnopol de praes. 9 Juni 1892 Zl. 8455 die Einleitung der Amortisirung des angeblich einverlust gerathenen 3 Monate vom Austellungstage zahlbaren, mit den Unterschriften des Johann Hoszowski und der Maria Hoszowska, als Akzeptanten, versehenen Wechsels de dato Tarnopol den 11 November 1889 pto 300 fl. bewilligt

Der gegenwärtige Inhaber dieses Wechsels wird daher aufgefordert denselben vom Gerichte binnen 45 Tagen vom unten angesetzten Tage an gerechnet so gewiss vorzulegen als widrigenfalls der genannte Wechsel in Gemässheit des Art. 73 der W. O. über neuerliches Ansuchen der Amortisationswerberin nach Verlauf obiger Schrift für amortisirt erklärt werden würde.

Tarnopol, 18 Juni 1892.

Doniesienia prywatne.

Drugie nadzwyczajne 883

Walne Zgromadzenie

powiatowego Towarzystwa handlowego w Stanisławowie, zapisanego w sądzie z ograniczoną poręką odbędzie się w dniu 4 sierpnia 1892 o godzinie 7 wieczorem w sali „Rady powiatowej“ ul. Sapieżyńska, na które Dyrekcya P. T. Członków zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie prowizorycznej Dyrekcyi z dotychczasowych czynności.
2. Wybór 12 członków Rady nadzorczej.
3. Wybór 3 członków Dyrekcyi i 3 zastępców.

W Stanisławowie, 22 lipca 1892.

Dyrekcya:
Stanisław Horoszkiewicz. N. Ulmer.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.